Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Bacikovo

Tradiţia spune că icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Bacikovo a fost pictată de către întâiul iconar creştin, Sfântul apostol şi evanghelist Luca, pe când Maica Domnului nu fusese răpită la cer, aflându-se în grija prea iubitului ucenic al lui Hristos, Ioan evanghelistul, în cetatea Ierusalimului. Această icoană se încadrează în tipul iconografic „Maica Domnului - Umilenie" şi se evidenţiază prin milostivirea şi dragostea sa înduioşătoare de Maică îndreptată către dumnezeiescul Prunc şi prin înduioşarea Pruncului către Maică, cele două chipuri fiind zugrăvite strâns unite unul de altul. Conform predaniei, icoana a fost trimisă de la Ierusalim în Iviria (Gruzia), iar din veacul al V-lea s-a aflat în împrejurimile Sfintei Mă-năstiri Bacikovo, unde în acele vremuri se afla un aşezământ monahal. În cea de-a doua zi de Paşti, într-o procesiune solemnă cu litie, icoana este dusă până la locul

muntos numit Kluviata, unde se face o slujbă în cinstea acesteia. Şi astăzi, icoana Maicii Domnului de la Bacikovo îi ajută pe toţi cei care aleargă cu credinţă, cu smerenie şi cu făgăduinţa sinceră de pocăinţă pentru greşalele lor la ea. De la această icoană nimeni nu se întoarce cu mâinile goale, orice creştin plecând la casa sa cu bogate daruri duhovniceşti şi cu mare mângâiere în inimă.

Index

Acatistul Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea înaintea icoanei sale de la Bacikovo

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori),

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** de umilinţă, glasul 6:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi:

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Născătoare de Dumnezeu, aleasă ca Maică prea curată a Celui Preaînalt dintre toate neamurile, cântări de biruinţă şi de mulţumire îţi aducem ţie; şi şezând cu evlavie, cu umilinţă şi cu frică de Dumnezeu înaintea icoanei tale celei făcătoare de minuni de la Bacikovo, ni se pare că stăm înaintea celei mai cinstite decât Heruvimii şi mai slăvite fără de asemănare decât Serafimii. Pentru aceasta, te rugăm să ne aperi pe noi de toţi vrăjmaşi văzuţi şi nevăzuţi, ca plini de bucurie să-ţi cântăm ţie: ***Bu-***

cură-te, Stăpână, Maica lui Dumnezeu, ajută-ne pe noi în ziua Judecăţii la înfricoşătorul Prestol, iartă-ne greşalele noastre, nouă şi tuturor blagocestivilor creştini!

Icosul 1

Înger al Domnului a fost trimis din cer ca să arate în minunată lumină peştera în care, ca o prea scumpă comoară, se afla ascunsă icoana ta, de Dumnezeu Născătoare. Iar noi, minunându-ne de prea înţelepciunea cea dumnezeiască, care a binevoit să ne descopere această sfinţenie a ta nu printr-un oarecare om de frunte, ci printr-un creştin simplu, un păstor curat cu inima, astfel te înălţăm:
Bucură-te, că icoana ta s-a arătat nu celor înţelepţi şi slăviţi cu numele, ci unui păstor simplu, sărac cu duhul;
Bucură-te, căci prin aceasta ne înveţi smerenia şi blândeţea;
Bucură-te, căci prin naşterea ta ai unit cele pământeşti cu cele cereşti;
Bucură-te, că pruncă fiind, ai urcat treptele bisericii fără vreun ajutor;
Bucură-te, căci ai fost dusă în Sfânta Sfintelor de Duhul Sfânt;
Bucură-te, căci acolo ai primit hrană din mâna Arhanghelului;
Bucură-te, Stăpână, căci ai fost aleasă ca Maică a Domnului de Dumnezeu-Tatăl;
Bucură-te, căci ai primit pe Duhul Sfânt;
Bucură-te, bucurie şi mângâiere în necazurile noastre;
Bucură-te, potolirea întristării noastre;
Bucură-te, Stăpână, Maica lui Dumnezeu, ajută-ne pe noi în ziua Judecăţii la înfricoşătorul Prestol, iartă-ne greşalele noastre, nouă şi tuturor blagocestivilor creştini!

Condacul al 2-lea

Văzând prea cuviosul părinte şi egumen că cele povestite de păstor despre vederea în lumină a icoanei tale sunt vrednice de crezare, a adunat pe toţi fraţii mănăstirii, ca să meargă împreună în acel loc şi să se închine Preacuratei. Şi, ajungând la sfânta icoană, cu frică plină de evlavie au ridicat-o deasupra capetelor lor, ca să fie văzută de toţi şi credincioşii să i se închine ei, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Înţelegând că Sfânta a binevoit ca chipul ei să fie aşezat şi să rămână în biserica cea mare a mănăstirii închinată ei, toţi monahii s-au bucurat cu bucurie nespusă, că vor putea astfel în orice zi şi în orice ceas să-i aducă Maicii prea curate cântare de rugăciune şi să-i slavoslovească unele ca acestea:
Bucură-te, Maică Preasfântă şi Fecioară, care ai binevoit să descoperi prea cinstitul tău chip nouă, celor necuraţi;

Bucură-te, Împărătească a cerului, care ai binevoit să ne cercetezi pe noi, cei ce suntem robi ai păcatului;
Bucură-te, căci primeşti rugăciunile noastre din buze necurate;
Bucură-te, căci nu-ţi ascunzi chipul tău de vederea noastră plină de necurăţie;
Bucură-te, soare pentru cei cu inima întunecată de necazuri;
Bucură-te, fulger, care arzi pe cei mândri şi cu mintea deşartă, care îndrăznesc fără teamă să privească la tine;
Bucură-te, că iau binecuvântare de la icoana ta toţi cei care cinstesc în chip dreptmăritor icoanele;
Bucură-te, aspră mustrătoare a ereticilor luptători împotriva icoanelor;
Bucură-te, bucurie şi acoperământ al monahilor din sfânta ta mănăstire;
Bucură-te, că şi pe mirenii care vin să se închine la icoana ta nu-i lipseşti de ajutor;
Bucură-te, pururea fericită, căci tu cauţi orice suflet pierdut;
Bucură-te, cea prea nevinovată, mijlocitoarea celor păcătoşi;
Bucură-te, Stăpână, Maica lui Dumnezeu, ajută-ne pe noi în ziua Judecăţii la înfricoşătorul Prestol, iartă-ne greşalele noastre, nouă şi tuturor blagocestivilor creştini!

Condacul al 3-lea

Puterea Celui Preaînalt adumbreşte pe toţi cei care păşesc cu credinţă spre sfântă icoana ta, prea binecuvântată Maică a lui Dumnezeu, şi nimeni nu pleacă de la aceasta fără să primească ajutor îndestulat. Şi cine ar putea să socotească mulţimea suspinelor şi râurilor de lacrimi vărsate înaintea prea scumpului tău chip, ca o jertfă bine primită, adusă, în numele tău, Preasfintei Treimi, căreia îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Purtând grijă neîncetată pentru toţi cei care păşesc pragul bisericii tale, tu, Născătoare de Dumnezeu, ai voit ca icoana ta să fie aşezată de-a dreapta intrării în biserică, încât să vezi cu ce inimă intră fiecare în casa ta şi ca cei credincioşi încă de la primii paşi în sfântul locaş să-ţi cânte unele ca acestea:
Bucură-te, nouă portăriţă arătată în hotarele Rodopilor;
Bucură-te, cea prin care se deschid porţile Raiului;
Bucură-te, Împărătească prea bună sosită din îndepărtata ţară a Iviriei;
Bucură-te, Maică prea iubitoare care înfrăţeşti duhovniceşte neamul cel creştinesc din Iviria cu nemurile din Balcani;
Bucură-te, luceafăr al venirii lui Hristos;
Bucură-te, că vezi adâncul sufletului şi inimilor oamenilor;
Bucură-te, Maică a înţelepciunii şi acoperământ al fecioriei;
Bucură-te, dumnezeiască binecuvântare a însoţirii celei cinstite;

Bucură-te, că nu ai lăsat părţile Rodopilor în anii jugului credinţei agarene şi ai lipsei de credinţă;
Bucură-te, că nu ne laşi nici pe noi, care ne lepădăm de tine şi de Fiul tău;
Bucură-te, izvor de viată al milostivirii pentru sufletele noastre;
Bucură-te, îndrumătoare a vieţii noastre;
Bucură-te, Stăpână, Maica lui Dumnezeu, ajută-ne pe noi în ziua Judecăţii la înfricoşătorul Prestol, iartă-ne greşalele noastre, nouă şi tuturor blagocestivilor creştini!

Condacul al 4-lea

Vifor de gânduri îndoielnice având intru sine prea cuvioşii monahi, s-au înfricoşat văzând, prea cinstită Maică a lui Dumnezeu, cum prea minunata ta icoană s-a făcut nevăzută de la locul în care stătuse şi, căutând-o pe ea pretutindeni, nu au putut să o afle. Şi înţelegând, Născătoare de Dumnezeu, că tu ţi-ai ascuns chipul tău pentru că te-ai scârbit de neîmplinirea făgăduinţelor monahale, s-au grăbit să aducă pocăinţă din adâncul inimii, ca din nou să se învrednicească de icoana ta şi iarăşi să cânte înaintea acesteia: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Auzind prea cuvioşii părinţi vuiet de ape multe şi apucând în susul râului - mai înainte cu apă puţină, care nu era bună de băut, iar acum iute curgătoare şi minunată la gust - au aflat icoana ta, Născătoare de Dumnezeu, ca pe cel mai de preţ diamant în peştera numită Kluviata, şi toţi, într-un singur glas, au început să te prea slăvească pe tine aşa:
Bucură-te, fecioară neîntinată şi prea cinstită;
Bucură-te, Maică iubitoare de fii, căci repede laşi uitării scârbele aduse ţie;
Bucură-te, că pedepseşti trupul ca să mântuieşti sufletul;
Bucură-te, că ne lipseşti de cele vremelnice ca să ne dăruieşti cele veşnice;
Bucură-te, căci pentru tine râul Ceaia tresaltă în chip luminos;
Bucură-te, izvor de apă vie;
Bucură-te, mijlocitoare de Dumnezeu înţelepţită a preoţilor celor evlavioşi;
Bucură-te, prestol de foc al Împăratului Hristos, Dumnezeul nostru cel fără de moarte;
Bucură-te, nădejde a celor deznădăjduiţi;
Bucură-te, mângâiere a celor nemângâiaţi;
Bucură-te, bucurie neaşteptată a celor păcătoşi;
Bucură-te, grabnic ascultătoare a celor care s-au lepădat de lume;
Bucură-te, Stăpână, Maica lui Dumnezeu, ajută-ne pe noi în ziua Judecăţii la înfricoşătorul Prestol, iartă-ne greşalele noastre, nouă şi tuturor blagocestivilor creştini!

Condacul al 5-lea

Cerul s-a pogorât pe pământ şi pământul s-a înălţat până la cer. Îngerii şi oamenii împreună au dănţuit, minunată Fecioară şi Maică a Domnului când icoana ta în chip nevăzut purtată de Heruvimi şi înaintea vederii a mulţime de norod înălţată de mâinile părintelui egumen, a apucat calea către mănăstire, ca să meargă la locul ei de mai înainte. O, nespus Paşte al Maicii lui Dumnezeu, cuprins în bucuria Paştelui lui Hristos, când cerul şi pământul proslăvesc Preasfânta Treime, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Înţelepţiţii de Dumnezeu, cinstitori ai Sfinte Maici şi Fecioare, au văzut în mâinile părintelui egumen cinstită icoana ei şi ochii inimii lor te-au zărit atunci însăşi pe tine, mijlocitoare prea putemică. Şi, vărsând lacrimi de umilinţă, cu toţii ţi-au cântat aşa:

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, prea luminos şi plin de veselie praznic al nostru;

Bucură-te, Preacurată, care ai luminat îndoit Paşte în sufletele noastre;

Bucură-te, fiică a lui David, care primit cu smerenie închinarea Arhanghelului;

Bucură-te, toiag de fier al lui Aaron, Stăpână, care te-ai supus pe tine până la capăt voi celei dumnezeieşti;

Bucură-te, cea plină de har, Marie, căci Domnul este cu tine;

Bucură-te, căci binecuvântată eşti tu între femei;

Bucură-te, că binecuvântat este rodul pântecelui tău;

Bucură-te, că ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre;

Bucură-te, bucuria noastră, înaintea căreia orice bucurie pământească e ca o umbră a morţii înaintea soarelui purtător de viaţă;

Bucură-te, căci doar ţie Domnul Dumnezeu îţi împlineşte toată cererea;

Bucură-te, Împărăteasă a toată lumea, căci în chip binecuvântat tămăduieşti nepu-tinţele noastre;

Bucură-te, izbăvitoare din orice necaz, scârbă şi pieire;

Bucură-te, Stăpână, Maica lui Dumnezeu, ajută-ne pe noi în ziua Judecăţii la înfricoşătorul Prestol, iartă-ne greşalele noastre, nouă şi tuturor blagocestivilor creştini!

Condacul al 6-lea

Cei doi blagocestivi fraţi - Ignatie şi Atanasie - fiind purtători ai propovăduirii puterii celei dumnezeieşti, arătată prin sfântă icoana ta, Fecioară, pe aceasta au înfrumuseţat-o cu aur şi cu argint pe deasupra, ca ea sa fie îmbrăcată asemenea Împărătesei cerurilor, care Fiului şi Dumnezeului ei plină de veselie îi cântă: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Strălucind har în chip minunat icoana ta, Preasfântă şi de Dumnezeu iubitoare Maică, luminează hotarele Rodopilor, cu nespuse minuni din vechime şi până în zilele noastre. O, Stăpână a noastră, împărătească şi Doamnă! Tu întotdeauna îţi întinzi mâinile tale înaintea prestolului Preasfintei Treimi şi te rogi pentru noi. Nu trece cu vederea această nevrednică rugăciune a noastră pe care o înălţăm către tine în acest chip:
Bucură-te, Împărătească, căci toate hainele tale dau mireasmă de smirnă, aloe şi casia;
Bucură-te, căci oştenii împărăteşti, Abasie şi Grigorie, au fost cinstiţi de tine;
Bucură-te, Fiică a lui Dumnezeu - Tatăl îmbrăcată pe de-a-ntregul în aur din Ofir;
Bucură-te, căci Împăratul împăraţilor a râvnit cu putere la frumuseţea ta;
Bucură-te, că nu ai trecut cu vederea darul bine credincioşilor fraţi Ignatie şi Atanasie;
Bucură-te, mântuire pentru noi şi pentru fiii noştri;
Bucură-te, căci tu ai fost prima martoră a învierii lui Hristos;
Bucură-te, că întreg pământul dănţuieşte şi toţi îngerii cântă în cer: „Hristos a înviat din morţi, cu moartea pre moarte călcând, şi celor din morminte viaţă dăruindu-le!";
Bucură-te, prigonitoare a cetelor diavoleşti din Biserică;
Bucură-te, cea care, precum un fulger, arzi pe vrăjitori şi pe descântători;
Bucură-te, ceea ce înduioşezi inimile cele rele;
Bucură-te, tămăduitoare a rănilor duhovniceşti şi trupeşti;
Bucură-te, Stăpână, Maica lui Dumnezeu, ajută-ne pe noi în ziua Judecăţii la înfricoşătorul Prestol, iartă-ne greşalele noastre, nouă şi tuturor blagocestivilor creştini!

Condacul al 7-lea

Când multpătimitorul Sfânt patriarh Eftimie a fost chemat să se strămute din această lume înşelătoare, a fost surghiunit el de necredincioşii agareni în mănăstirea ta de la Bacikovo, Preasfântă Stăpână a noastră, Născătoare de Dumnezeu. Şi aici, înaintea sfintei tale icoane, a cerut de la tine mari şi bogate milostiviri pentru poporul robit, care fusese încredinţat Sfintei şi de viaţă dătătoarei Treimi, căreia îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Nou semn al îndurării tale ai arătat, Stăpână, când ai întins acoperământul tău asupra părţilor noastre, păzind credinţa cea dreptmăritoare de iataganul agarenilor celor răi, de înşelăciunea ereticilor celor necuraţi - a lupilor îmbrăcaţi în piei de oaie - ca plini de mulţumire să te prea mărim pe tine astfel:
Bucură-te, gură de aur cuvântătoare a Sfântului Eftimie, patriarhul de Târnovo;

Bucură-te, mângâiere dulce în ostenelile cele pustniceşti ale prea cuviosului părintelui nostru Ioan de Rila, făcătorul de minuni;
Bucură-te, cetate bine primită a nevoinţelor cele muceniceşti ale răbdătorilor de patimi Gheorghe şi Nicolae de la Serdica şi Sfânta Zlata din Meglenia;
Bucură-te, slobozitoarea noastră de sub stăpânirea diavolului;
Bucură-te, Fecioară prea curată, căci Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt;
Bucură-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit;
Bucură-te, cea aleasă de Dumnezeu-Tatăl;
Bucură-te, sălaş al lui Dumnezeu-Cuvântul;
Bucură-te, biserică a Sfântului Duh;
Bucură-te, adăpost tainic al creştinilor celor dreptmăritori de cursele lui antihrist;
Bucură-te, Maică a lui Dumnezeu, floare neveştejită;
Bucură-te, întru-tot bună Stăpână, cea plină de umilinţă, şi mântuire a noastră;
Bucură-te, Stăpână, Maica lui Dumnezeu, ajută-ne pe noi în ziua Judecăţii la înfricoşătorul Prestol, iartă-ne greşalele noastre, nouă şi tuturor blagocestivilor creştini!

Condacul al 8-lea

Înfăţişarea prea minunată a icoanei tale şi mulţimea îndurărilor izvorâte printr-însa, o, Născătoare de Dumnezeu, grabnică ajutătoare în necazuri, a primit-o cu credinţă soţia cea stearpă, care după ani îndelungaţi de cinstită nuntă nu avea copii; şi ea a cemt de la tine întru-tot milostivă, prunc în pântecele ei. Iar noi, auzind despre această prea slăvită minune înfăptuită la icoana ta, îi cântăm lui Dumnezeu cântare de laudă: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Neamurile toate te fericesc pe tine, Maică preabună a Preabunului Împărat, ca pe o grabnică ajutătoare şi izbăvitoare din orice nevoie, necaz şi primejdie, şi alegându-te pe tine, prea curată şi prea binecuvântată, ca îndrumătoare a vieţii lor, îţi aduc ţie ca pe un prea scump dar cântări precum acestea:
Bucură-te, tămăduitoare a tuturor celor bolnavi;
Bucură-te, izbăvitoare din toate nevoile şi năpastele;
Bucură-te, Preacurată, căci tu tămăduieşti sufletul împreună cu trupul;
Bucură-te, milostivă, căci dăruieşti prunci soţilor celor neroditori;
Bucură-te, purtătoare de grijă a copiilor;
Bucură-te, Maică a orfanilor;
Bucură-te, hrănitoare a celor înfometaţi;
Bucură-te, bogăţie a celor sarmani;
Bucură-te, izvor al nemuririi, care ne-ai înviat pe noi, cei omorâţi de păcat;

Bucură-te, mană cerească, cea care ne-ai învrednicit pe noi, nevrednicii, să ne împărtăşim cu prea cinstitul Trup şi prea curatul Sânge ale Fiului tău şi Dumnezeului nostru;
Bucură-te, semn al îndurărilor lui Dumnezeu pentru lume;
Bucură-te, egumenă cerească a celor ce duc viaţă monahală;
Bucură-te, Stăpână, Maica lui Dumnezeu, ajută-ne pe noi în ziua Judecăţii la înfricoşătorul Prestol, iartă-ne greşalele noastre, nouă şi tuturor blagocestivilor creştini!

Condacul al 9-lea

Toate oştirile îngereşti te măresc pe tine, prea curată Fecioară, însă tu te înduri şi către rugăciunea noastră omenească neputincioasă. Şi, văzând cum ocroteşti cu cinstita ta icoană de înşelăciunile celor diavoleşti pe cei drepţi şi pe cei păcătoşi, pe cei bogaţi şi pe cei săraci, pe cei învăţaţi şi pe cei simpli şi pe toţi oamenii care te cinstesc cu dreaptă mărire, prea slăvim pe Dumnezeu Cel în Treime mărit, cântând Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Pe ritorii cei aprigi luptători împotriva icoanelor îi vedem ca pe nişte peşti fără de glas, atunci când aud de minunile tale cele prea mărite, pe care le reverşi ca pe un mir de mult preţ prin icoana ta, Maică a Dumnezeului Celui Preaînalt, pentru că nu caută să înţeleagă că cinstirea dată chipului urcă la chipul cel dintâi şi la însuşi Dumnezeu în prea slăvita Treime. Iar noi, cinstind cu dreaptă mărire sfintele tale icoane, ne închinăm sfântului tău chip, Născătoare de Dumnezeu, cu credinţă şi cu evlavie, şi te chemăm aşa:
Bucură-te, scară care ne înalţi de pe pământ către Împărăţia cea cerească;
Bucură-te, apă vie, care curăţeşti păcatele cele de moarte;
Bucură-te, pisc de neatins pentru înţelepţii cei deşerţi;
Bucură-te, credinţă plină de tihnă a celor care aleargă către tine;
Bucură-te, prea bună Maică a Întru-tot bunului Fiu, care ridici din patul de boală pe cei părăsiţi de doctori;
Bucură-te, Stăpână, că nu te îngreţoşezi să ştergi lacrimile noastre cu omoforul tău;
Bucură-te, împăciuitoare a tulburărilor şi certurilor din familie;
Bucură-te, straşnică mustrătoare a acelora care îşi ucid pruncii în pântece;
Bucură-te, că auzi tânguielile noastre;
Bucură-te, că le ridici pe ele la Sfânta Treime;
Bucură-te, de Dumnezeu iubitoare, Împărătească, Născătoare de Dumnezeu;
Bucură-te, sporitoare a grânelor;

Bucură-te, Stăpână, Maica lui Dumnezeu, ajută-ne pe noi în ziua Judecăţii la înfricoşătorul Prestol, iartă-ne greşalele noastre, nouă şi tuturor blagocestivilor creştini!

Condacul al 10-lea

Voind să mântuiască lumea Preasfânta, de viaţă dătătoarea şi nedespărţita Treime te-a ales pe tine, Fecioară, ca Maică a Cuvântului Celui întrupat şi ca cel mai de preţ vas al bunăvoinţei Sale pentru noi, cei căzuţi în robia diavolului. Şi, văzând noi că eşti cea mai vrednică dintre toate fiicele oamenilor din toate vremurile, prea slăvind pe Dumnezeu-Tatăl, pe Dumnezeu-Fiul şi pe Dumnezeu-Duhul Sfânt nu ca trei dumnezei, ci ca un Dumnezeu după fiinţă, însă întreit în Persoane - îi cântăm Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Zid nesurpat eşti pentru toţi cei care aleargă cu credinţă la icoana ta cea făcătoare de minuni, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Pentru aceasta, prea nevinovată, roagă-te împreună cu puterile cereşti Fiului tău să ne dăruiască înaintea morţii iertare de păcate şi mare milă, ca să-ţi cântăm cu mulţumire unele ca acestea:
Bucură-te, tainiţă a sfatului lui Dumnezeu Cel în Sfânta Treime;
Bucură-te, sălaş al lui Dumnezeu cel fără de sălaş;
Bucură-te, binevestitoare a Domnului Hristos;
Bucură-te, mângâiere a celor izbăviţi de diavol prin pogorârea la iad a Fiului tău;
Bucură-te, râu dumnezeiesc năvalnic pentru inimile noastre cele sterpe;
Bucură-te, sfeşnic prea luminos al minţilor noastre întunecate;
Bucură-te, îndrumătoare a voii noastre celei pline de lenevire;
Bucură-te, cea mai curată decât cerurile;
Bucură-te, pavăză de neînfrânt a credinţei, care păzeşti Biserica de orice înşelare şi deşertăciune;
Bucură-te, cetate a dumnezeieştilor dogme şi canoane;
Bucură-te, rug nestins, care ne izbăveşti de focul cel veşnic;
Bucură-te, bună Portăriţă, care ne deschizi nouă porţile Raiului;
Bucură-te, Stăpână, Maica lui Dumnezeu, ajută-ne pe noi în ziua Judecăţii la înfricoşătorul Prestol, iartă-ne greşalele noastre, nouă şi tuturor blagocestivilor creştini!

Condacul al 11-lea

Neputincioasă e orice cântare care încearcă să cuprindă mulţimea îndurărilor tale, o, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, arătate prin sfintele tale icoane făcătoare de minuni din întreaga lume şi din hotarele noastre mult pătimitoare, din vremurile cele de demult şi până astăzi. Şi, prea slăvind pe Preasfânta şi de viaţă dătătoarea

Treime, care te-a ales ca mijlocitoare a noastră, Îi cântăm Acesteia cu teamă plină de blagocestie şi cu dragoste de robi şi de fii această singură cântare: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

În Sfânta Fecioară şi Născătoare de Dumnezeu vedem un sfeşnic strălucitor şi nestins, aprins de Sfântul Duh celor ce umblă în întunericul păcatului, dar care păşesc către taina pocăinţei. Pentru aceasta, învredniciţi de întreaga iertare a Tatălui şi de Sfintele şi de viaţă făcătoarele Taine ale Fiului ei, o cinstim cu chemarea aceasta:

Bucură-te, masă, care ne dăruieşti hrana cea nestricăcioasă a Sfintei împărtăşanii;
Bucură-te, că aşezi pe cei ce se împărtăşesc cu vrednicie de-a dreapta Fiului tău;
Bucură-te, Maica Vieţii, care ţi-ai păstrat fecioria la naşterea lui Hristos;
Bucură-te, că lumea nu ai părăsit la adormirea ta;
Bucură-te, cea plină de har, căci izbăveşti cu rugăciunile tale din moarte sufletele noastre;
Bucură-te, că mormântul şi moartea nu te-au putut păstra;
Bucură-te, liniştire a durerilor naşterii;
Bucură-te, uşurare a suferinţelor celor ce mor;
Bucură-te, prea curată Născătoare de Dumnezeu, pentru învierea Celui născut din tine;
Bucură-te, comoară a învierii noastre;
Bucură-te, vas de mir curgător, care niciodată nu te împuţinezi;
Bucură-te, bucuria tuturor celor scârbiţi;
Bucură-te, Stăpână, Maica lui Dumnezeu, ajută-ne pe noi în ziua Judecăţii la înfricoşătorul Prestol, iartă-ne greşalele noastre, nouă şi tuturor blagocestivilor creştini!

Condacul al 12-lea

Icoana ta cea plină de har, Preasfântă Fecioară, e ca un izvor de viaţă dătător pentru sufletele noastre, ale celor ce însetează după dumnezeiasca dreptate; iar tu, Stăpână, nu te întoarce de la noi în aceste vremuri de pe urmă, în care lepădarea de credinţa în Fiul tău, Domnul nostru Iisus Hristos, s-a făcut tot mai înfricoşătoare şi pierzătoare, ci întinde acoperământul tău cel puternic asupra tuturor celor care îi cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Cântând îndurările tale, prea bună şi prea îndurătoare Apărătoare a neamului creştinesc dreptmăritor, plini de evlavie ne închinăm icoanei tale celei făcătoare de minuni de la Bacikovo şi cu umilinţă îţi cântăm ţie:

Bucură-te, lumină plină de tihnă în ceasul morţii noastre;

Bucură-te, însoţitoare fără durere a sufletelor noastre la vămi;
Bucură-te, întâia noastră ajutătoare în vremurile de pe urmă;
Bucură-te, cea care îndupleci pentru noi pe Dreptul Judecător;
Bucură-te, îndreptătoare a fiiloi desfrânaţi şi pierduţi;
Bucură-te, cea care pedepseşti pe cei ce batjocoresc cele sfinte;
Bucură-te, luminătoare a conştiinţelor celor viclene;
Bucură-te, împăciuitoare a celor care se vrăjmăşesc cumplit;
Bucură-te, umilinţă a oamenilor cu inima plină de cruzime;
Bucură-te, că la înfricoşătoarea Judecată vom privi la tine cu nădejde;
Bucură-te, Rai al Sfintei Ortodoxii;
Bucură-te, mântuire a noastră;
Bucură-te, Stăpână, Maica lui Dumnezeu, ajută-ne pe noi în ziua Judecăţii la înfricoşătorul Prestol, iartă-ne greşalele noastre, nouă şi tuturor blagocestivilor creştini!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, întru tot cântată Maică a Domnului, prea binecuvântată fiică a lui Dumnezeu-Tatăl, sălaş al lui Dumnezeu-Cuvântul şi Mireasă neîntinată a Preasfântului Duh! Primeşte această puţină slavoslovie a noastră, pe care ţi-o aducem din buze necurate înaintea sfintei tale icoane, şi roagă-te Fiului tău, care a înviat din morţi, Hristos Dumnezeul nostru, să ne izbăvească de moartea cea veşnică a iadului şi să ne facă părtaşi învierii Sale în ziua celei de-a doua Veniri, ca să-I cântăm veşnic: ***Aliluia!***

Iar apoi se repetă:

Icosul 1
Înger al Domnului a fost trimis din cer ca să arate în minunată lumină peştera în care, ca o prea scumpă comoară, se afla ascunsă icoana ta, de Dumnezeu Născătoare. Iar noi, minunându-ne de prea înţelepciunea cea dumnezeiască, care a binevoit să ne descopere această sfinţenie a ta nu printr-un oarecare om de frunte, ci printr-un creştin simplu, un păstor curat cu inima, astfel te înălţăm:
Bucură-te, că icoana ta s-a arătat nu celor înţelepţi şi slăviţi cu numele, ci unui păstor simplu, sărac cu duhul;
Bucură-te, căci prin aceasta ne înveţi smerenia şi blândeţea;
Bucură-te, căci prin naşterea ta ai unit cele pământeşti cu cele cereşti;
Bucură-te, că pruncă fiind, ai urcat treptele bisericii fără vreun ajutor;
Bucură-te, căci ai fost dusă în Sfânta Sfintelor de Duhul Sfânt;
Bucură-te, căci acolo ai primit hrană din mâna Arhanghelului;
Bucură-te, Stăpână, căci ai fost aleasă ca Maică a Domnului de Dumnezeu-Tatăl;

Bucură-te, căci ai primit pe Duhul Sfânt;
Bucură-te, bucurie şi mângâiere în necazurile noastre;
Bucură-te, potolirea întristării noastre;
Bucură-te, Stăpână, Maica lui Dumnezeu, ajută-ne pe noi în ziua Judecăţii la înfricoşătorul Prestol, iartă-ne greşalele noastre, nouă şi tuturor blagocestivilor creştini!

Condacul 1

Născătoare de Dumnezeu, aleasă ca Maică prea curată a Celui Preaînalt dintre toate neamurile, cântări de biruinţă şi de mulţumire îţi aducem ţie; şi şezând cu evlavie, cu umilinţă şi cu frică de Dumnezeu înaintea icoanei tale celei făcătoare de minuni de la Bacikovo, ni se pare că stăm înaintea celei mai cinstite decât Heruvimii şi mai slăvite fără de asemănare decât Serafimii. Pentru aceasta, te rugăm să ne aperi pe noi de toţi vrăjmaşi văzuţi şi nevăzuţi, ca plini de bucurie să-ţi cântăm ţie: ***Bucură-te, Stăpână, Maica lui Dumnezeu, ajută-ne pe noi în ziua Judecăţii la înfricoşătorul Prestol, iartă-ne greşalele noastre, nouă şi tuturor blagocestivilor creştini!***

După care urmează rugăciunea:

Rugăciune înaintea icoanei Născătoarei de Dumnezeu de la Bacikovo

O, Maică prea lăudată, care ai născut pe Cel mai sfânt dintre toţi sfinţii, pe Dumnezeu-Cuvântul, pe Domnul nostru Iisus Hristos! Binecuvântată şi prea binecuvântată fii în toate veacurile şi numele tău să fie fericit de toate neamurile!

Îţi mulţumim ţie că ne-ai învrednicit pe noi, păcătoşii, să te numim Maică a noastră şi să ne numim fii ai tăi. Îţi mulţumim că întotdeauna ne aperi cu sfânt acoperământul tău.

Cădem şi ne închinăm sfintei tale icoane făcătoare de minuni de la Bacikovo şi cu smerenie ne rugăm ţie: lumea o împacă, Biserica o păzeşte de eresuri şi de tulburări, poporului creştinesc ajută-i! Fii ajutătoare celor nedreptăţiţi, nădejde celor fără de nădejde, ocrotitoare celor sărmani, mângâiere celor scârbiţi, hrănitoare celor înfometaţi, îmbrăcăminte celor goi, tămăduire celor bolnavi, mântuire celor păcătoşi, ajutor şi apărare tuturor creştinilor.

Preacurată şi pururea Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, Marie, singura ocrotitoare a noastră, încă te rugăm să dăruieşti sănătate bună şi minte înţeleaptă copiilor noştri, ascultare şi curăţie tinerilor şi fecioarelor, dragoste şi credincioşie celor căsătoriţi, înţelepciune şi bună întărire celor în vârstă. Celor păcătoşi dăruieşte-le pocăinţă, celor drepţi bucurie în Duhul Sfânt, celor ce se clatină - întărire.

Preasfântă şi prea binecuvântată Maică a Domnului nostru Iisus Hristos, ştim că tu nicicând nu întorci cu mâna goală de la sfânta şi prea minunata ta icoană; pentru aceasta, stand acum înaintea ei, ca şi cum ne-am afla chiar înaintea ta, cu umilinţă te rugăm: fii bucuria şi mângâierea noastră, potoleşte întristarea noastră, caută-i pe cei pierduţi, fii mijlocitoare celor păcătoşi, izvor de viaţă al milostivirii pentru sufletele noastre şi îndrumătoare a vieţii noastre! Numai astfel - în sfântă bucurie şi lumină - vom putea noi să cântăm şi să mărim numele tău împreună cu prea sfântul nume al Celui Născut din tine, Domnul nostru Iisus Hristos, căruia I se cuvine slava, cinstea şi închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Său Părinte şi cu Preasfântul Duh în vecii vecilor. Amin.

Traducerea s-a realizat după originalul în limba bulgară: Sveta Bogorodiţa Bacikovska, Sofia, 1998

(Extras din cartea: Minunile icoanei Maicii Domnului de la Bacikovo, Editura Sophia)

Istoria icoanei făcătoare de minuni de la Bacikovo

Tradiţia spune că icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Bacikovo a fost pictată de către întâiul iconar creştin, Sfântul apostol şi evanghelist Luca, pe când Maica Domnului nu fusese răpită la cer, aflându-se în grija prea iubitului ucenic al lui Hristos, Ioan evanghelistul, în cetatea Ierusalimului.

Această icoană se încadrează în tipul iconografic „Maica Domnului - Umilenie" şi se evidenţiază prin milostivirea şi dragostea sa înduioşătoare de Maică îndreptată către dumnezeiescul Prunc şi prin înduioşarea Pruncului către Maică, cele două chipuri fiind zugrăvite strâns unite unul de altul.

Conform predaniei, icoana a fost trimisă de la Ierusalim în Iviria (Gruzia), iar din veacul al V-lea s-a aflat în împrejurimile Sfintei Mănăstiri Bacikovo, unde în acele vremuri se afla un aşezământ monahal.

Când monahii au înţeles că mănăstirea lor era ameninţată de primejdia jafului goţilor, aceştia au ascuns icoana într-o crăpătură a unei stânci din acele locuri, numită „Stânca roşie". Mănăstirii i s-a dat foc, iar de atunci urmele icoanei s-au pierdut.

După un timp, când marele comandant gruzin Grigorie Bakuriani, care se afla în fruntea oştirii bizantine din Europa, a înălţat actuala mănăstire (1083), icoana nu era încă descoperită.

Minunata ei aflare s-a petrecut astfel: departe de mănăstire, un păstor de capre, pe nume Anghel, îşi păştea turma sa. După o vreme, a băgat de seamă, pe un loc înalt,

o minunată lumină. Vedenia s-a repetat în mai multe rânduri şi în cele din urmă păstorul, simplu cu firea, dar nespus de evlavios, şi-a dat seama că lumina izvorăşte dintr-o icoană.

Fără să mai zăbovească, a mers la Mănăstirea Bacikovo şi a povestit egumenului despre această întâmplare. Încredinţându-se de adevărul spuselor păstorului de capre, egumenul a mers împreună cu fraţii la locul dat, numit „Stânca roşie", unde cu mai multe veacuri în urmă monahii mănăstirii distrase ascunseseră scumpul odor. Şi au aflat icoana. Cu mare osteneală au coborât-o de pe stânca înaltă pe care se afla.

Fraţii mănăstirii au dus icoana, cu procesiune solemnă, în biserica mare a Mănăstirii Bacikovo, aşezând-o la dreapta intrării în biserică, încât Maica Domnului să vadă cu ce inimă păşeşte fiecare în sfântul locaş; ca cei ce păşesc în el să fie urmăriţi de privirea veghetoare a Maicii Domnului, care să socotească fiecare pas al lor în acest loc binecuvântat.

Mănăstirii nu i-a fost dat însă să aibă parte vreme îndelungată de această icoană, căci ea s-a făcut îndată nevăzută din biserică. Fraţii doreau fierbinte să se întoarcă în mănăstire icoana cea făcătoare de minuni. Dar unde să o afle?

După o vreme, fraţii şi-au dat seama că apa din valea din partea de nord a bisericii-gropniţă (această biserică e situată cam la 200-250 m răsărit de mănăstire), a lui Grigorie Bakuriani, a crescut foarte mult şi din rea la gust, din pricina calcarului abundent, a devenit uşoară şi cu un gust minunat. Această minune a fost pusă pe seama puterii făcătoare de minuni a icoanei dispărute din mănăstire. Astfel, ei au hotărât să caute icoana în susul râului - cunoscut sub numele de apa Klovion („scobitură în stâncă"). Acolo au şi aflat icoana. Şi, de bucurie, monahii, împreună cu întreaga suflare din împrejurimi, s-au îndreptat către acel loc ca să o întâmpine pe Maica lui Dumnezeu şi să o conducă sărbătoreşte în biserica lor.

Purtând deasupra capetelor lor sfânta icoană, egumenul şi fraţii au început să coboare la vale, spre locul în care îi aştepta mulţimea de popor. În prima poiană în care au păşit şi la care se încheia stânca muntelui în care au aflat icoana, procesiunea s-a oprit, ca să se odihnească cu toţii. În această poiană, după o vreme, a fost înălţată o biserică în cinstea Sfinţilor Arhangheli, care să amintească generaţiilor viitoare despre arătarea minunată a icoanei şi despre descoperitorul acesteia - păstorul cu inima curată pe nume Anghel.

După odihnă, procesiunea sărbătorească a mers mai departe, în drum spre mănăstire s-au cântat imne bisericeşti, poporul arătându-şi bucuria prin rugăciuni cu mare glas către Cel Preaînalt: „Doamne, miluieşte-ne pe noi!" Bucuria poporului a crescut nespus atunci când mai mulţi bolnavi, aduşi la această sărbătoare cu nădejdea izbăvirii de boală, au primit înaintea ochilor tuturor tămăduire în chip minunat. Icoana a fost adusă în biserică şi aşezată la locul pregătit ei, unde a rămas până la dărâmarea locaşului de cult, în secolul al XV-lea.

În toată această vreme, prin sfânta icoană întrutotbunul Dumnezeu a săvârşit mulţime de minuni, revărsând marea Lui milă asupra mulţimii celor ce pătimeau trupeşte şi sufleteşte, care veneau să se închine la mănăstire cu inima curată, din tot sufletul şi din toată inima lor, şi care cu adâncă credinţă alergau la mila Sa prin Preasfânta şi prea nevinovata Maică a lui Dumnezeu şi pururea Fecioară Maria, al cărei chip era zugrăvit pe această icoană făcătoare de minuni de însăşi mâna Sfântului apostol şi evanghelist Luca.

Strămutarea sărbătorească a sfintei icoane făcătoare de minuni de la Kluviata în biserica mănăstirii s-a petrecut în cea de-a doua zi de Paşti, în sfânta şi luminoasa Luni a marelui praznic. Iată de ce şi acum, în fiecare an, în această zi se săvârşeşte o procesiune sărbătorească cu litie de la sfânta mănăstire până la Kluviata şi înapoi. Pentru această sărbătoare ortodoxă de neuitat, în mănăstire se adună mulţime de închinători dreptcredincioşi şi chiar şi de alte credinţe.

În timpul robiei turceşti, înaltul administrator al Stanimakăi (astăzi Asenovgrad) nicicând nu şi-a îngăduit să nu participe la această sărbătoare, uneori sosind aici chiar şi cu soţia şi copiii săi. Şi astăzi se păstrează locul unde acest înalt funcţionar stătea la masa de praznic.

Nu este cunoscut unde şi cum a fost păzită însă această sfântă icoană atât de multă vreme, după ce biserica mănăstirii a fost distrusă - de la sfârşitul veacului al XV-lea şi până în anul 1604 - atunci când a fost înălţat actualul locaş. Este cunoscut totuşi faptul că, îndată după încheierea lucrărilor la biserică, sfânta icoană a fost adusă aici şi aşezată chiar în acel loc în care s-a aflat şi în biserica înălţată de comandantul de oşti Bakuriani.

Conform unei tradiţii din vremurile mai noi, de icoana Preasfintei Născătoare de Dumnezeu de la Bacikovo se leagă şi o altă minunată întâmplare. O redăm aici pe scurt: Râul Stanimaka, ce pleacă de la mănăstire (e vorba de râul Ceaia - Aseniţa), scădea uneori atât de mult, încât monahii mănăstirii nu mai aveau nici de unde bea apă. De când a venit însă, în chip minunat, icoana Maicii Domnului în mănăstire,

apa acestuia a început să curgă din abundenţă. Sătenii care vin la mănăstire pentru închinare se spală pe faţă cu această apă şi caută să bea cât pot de mult din ea, iar aceasta înainte de împărtăşire (adică în zilele de dinainte de Sfânta împărtăşanie, petrecute în post aspru şi cu rugăciune).

Slava minunilor petrecute la rugăciunile sincere şi fierbinţi ale pelerinilor bine credincioşi înaintea icoanei făcătoare de minuni de la Bacikovo s-a răspândit cu repeziciune nu doar printre creştinii ortodocşi din Europa, ci şi printre cei din Asia, ori chiar şi până în îndepărtata Gruzie (Iviria), de unde a venit icoana.

E de subliniat, de altfel, faptul că legăturile între Mănăstirea Bacikovo şi Gruzia au fost foarte vii încă de la întemeierea mănăstirii, astfel că din această ţară soseau tineri pentru şcoala duhovnicească a aşezământului şi pentru a face ascultare în acest loc. La sfârşitul veacului al XlII-lea şi începutul celui de-al XlV-lea, doi fraţi - Ignatie şi Atanasie - au făcut făgăduinţă să înfrumuseţeze icoana făcătoare de minuni cu ferecătură de argint aurit şi au împlinit-o, ca mulţumire pentru Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, care prin icoana sa a arătat mare milostivire şi binefacere către ei. Cei doi fraţi au luat măsurile exacte ale icoanei şi au dat comandă în Georgia, voind ca peste ferecătură icoanei să se înscrie cu litere în limba gruzină următoarele: (pe partea dreaptă) *„Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase şi Duhule Sfinte! Această icoană a Preasfintei, slăvitei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea, Maica lui Dumnezeu, se numeşte Petriciul, adică Petricika (Petrioţiotisa). Şi această icoană am înfrumuseţat-o (împodobit-o) noi, fraţii Atanasie şi Ignatie, pentru mântuirea noastră şi a copiilor noştri. Am afierosit şi trei sate pentru sfânta biserică a ei, ca să slujească pentru întreţinere. Acestea se află în locul care se numeşte Katli. Primul sat are numele Karalet; aici are în stăpânire două mori şi o vie; al doilea se numeşte Erknit, unde, de asemenea, are două vii; al treilea sat se numeşte Lilo şi se află sus, în munte - aici are câteva locuri. În acest de pe urmă sat se află şi Biserica Preasfintei Născătoare de Dumnezeu Petricika, unde se slăveşte această sfântă icoană din Iviria."*

(Pe partea stângă): *„Această icoană a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu am înfrumuseţat-o în vremea când peste romei împărăţeau Andronic şi Mihail, fiii lui Paleolog, iar în Gruzia împărăţeau Constantin şi Dimitrie din neamul Bagrotridi, în anul 530 după Hristos, indictionul al IX-lea, 12 decembrie. Tu, Stăpână, Maica lui Dumnezeu, ajută-ne pe noi în ziua Judecăţii la înfricoşătorul Prestol, iartă-ne greşalele noastre, nouă şi tuturor blagocestivilor creştini!"*

În afară de înscrisul gruzin, peste acoperământul de argint aurit există şi un înscris grecesc încrustat. Acesta glăsuieşte astfel: „Maica lui Dumnezeu Vlaherniţa". Şi

imediat sub acesta, în două mici rozete sunt încrustate două cuvinte: „Iisus Hristos".

Numele de Vlaherniţa al icoanei făcătoare de minuni de la Bacikovo este legat fie de şederea ei pentru o anumită vreme în Biserica Maicii Domnului din Vlaherne de la Constantinopol, fie de faptul că o icoană tot de tipul „Umilenie" s-a aflat în biserica pomenită mai sus.

Sfânta icoană a Maicii Domnului de la Bacikovo a strălucit ca un sfeşnic luminos pentru neamurile din Balcani în timpul robiei turceşti de mai bine de cinci veacuri, arătându-le acestora calea tămăduirii duhovniceşti. In timpul jugului de jumătate de veac al puterii comuniste atee, de asemenea, această icoană a fost o cetate a credinţei şi nădejdii pentru credincioşii dreptmăritori, mii de creştini primind minunat ajutor de la Maica Domnului zugrăvită pe această icoană în scârbele şi în încercările lor.

Şi astăzi, icoana Maicii Domnului de la Bacikovo îi ajută pe toţi cei care aleargă cu credinţă, cu smerenie şi cu făgăduinţa sinceră de pocăinţă pentru greşalele lor la ea. De la această icoană nimeni nu se întoarce cu mâinile goale, orice creştin plecând la casa sa cu bogate daruri duhovniceşti şi cu mare mângâiere în inimă.

(Extras din cartea: Minunile icoanei Maicii Domnului de la Bacikovo, Editura Sophia)

Despre icoana Maicii Domnului de la Bacikovo

Se povesteşte că icoana Maica Domnului de la Bacikovo, numită şi Vlahemiţa, aşa cum se află şi pe înscrisul de pe icoană, a fost aşezată mai întâi la iconostas. Spre mirarea monahilor, a doua zi dimineaţa, locul a fost aflat gol. Icoana „a fugit" în munte, la Kluviata. Monahii au readus-o în mănăstire, aşezând-o la locul mai înainte, însă în zilele următoare “fuga" icoanei s-a repetat în mai multe rânduri.

***

Monahii de Ia Bacikovo, din vremurile de demult, povesteau fraţilor nedumeriţi că unui frate al mănăstirii i S-a arătat într-o vedenie Maica Domnului şi i-a spus că va rămâne în mănăstire doar dacă i se rânduieşte icoanei sale un loc aparte la intrarea

în biserică, încât să vadă pe fiecare om cu ce inimă intră în casa lui Dumnezeu şi dacă în fiecare an, în cea de-a doua zi de Paşti, o vor purta cu procesiune în locul din munte în care a fost aflată.

Aşa au şi făcut: au aşezat-o pe un tron în dreapta intrării principale, loc în care se află şi astăzi. În cea de-a doua zi de Paşti, într-o procesiune solemnă cu litie, icoana este dusă până la locul muntos numit Kluviata, unde se face o slujbă în cinstea acesteia.

***

Chipul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu de la Bacikovo este întors spre uşa de la intrarea în biserică. Oamenii care merg şi se închină Maicii Domnului cred că ea va împlini rugăciunile fiecărui credincios care se va atinge de icoană.

În orice vreme, în mănăstire poţi întâlni oameni care au primit ajutor de la Maica Domnului prin sfânta sa icoană.

Ei nu contenesc să povestească istoria bolilor şi a necazurilor personale şi chipul minunat în care Maica Domnului i-a izbăvit de ele.

Cristian Burcioiu - Românii își caută alinarea la o icoană făcătoare de minuni din Bulgaria, veche de peste 700 sute de ani

Joi, 20 aprilie 2017

Românii călăuziți de credință par a fi descoperit la vecinii noștri de la sud de Dunăre izvorul liniștii sufletești, dar și izbăvirea de bolile și de necazurile care nu le mai dau pace. Sute de enoriași bat drumul până la Mănăstirea Bachkovo unde își caută alinarea la o icoană făcătoare de minuni veche de peste 700 de ani.

Oamenii se roagă ca pentru sine în fața chipului Sfintei Fecioare care se ghicește pe lemnul icoanei mușcate de limbi de foc și ascultă apoi slujbele predicate în limba bulgară.

Legenda spune că Mănăstirea Bachkovo, prinsă între coamele împădurite ale Munților Rodopi, a fost ctitorită în vremuri pierdute în negura timpurilor.

Acum o mie de ani, doi frați - mari demnitari la Curtea împăratului Alexios Comnen - au ridicat lăcașul de cult care, timp de un mileniu, a fost adăpost pentru cei

nevoiași, stavilă în calea cuceritorilor și bastion atins de incendii devastatoare puse de invadatori.

Acum, călugării parohi de la Bachkovo - care în curând vor ține, probabil, slujbele şi în limba română, datorită afluenței mare de credincioşi veniți de la nord de Dunăre - vorbesc de o icoană făcătoare de minuni unică în Bulgaria.

Chipul Maicii Domnului pictat pe o bucată din lemn vechi de peste 700 de ani, despre care se spune că ar fi fost adusă prin 1310 din Georgia, este chemarea divină pentru sute de români evlavioși.

Vechea Biserică a Asăneștilor, cocoțată de nouă secole pe un pisc de munte, pre-cum un un veritabil cuib de vulturi, este un alt obiectiv bisericesc căutat de credin-cioșii veniți și din România

Icoana făcătoare de minuni din Bulgaria - salvată din incendiul cuceritorilor turci și adăpostită într-o grotă

Vestea că seculara icoană ar putea alina toate relele o dată cu rugile aduse pios Sfintei Fecioare Maria a transformat mănăstirea aflată la vreo 25 de kilometri de Plovdiv într-un loc de pelerinaj căutat și de sute de români.

Credincioșii se roagă pentru sănătatea pierdută, pentru norocul ce nu le mai răsare în cale, iar când o fac pentru alticineva aduc cu ei un obiect vestimentar al celui care are nevoie de ajutorul divin, haină pe care o ating cu pioșenie de icoana salvată din focul pus de turcii care au cucerit lăcașul în 1450.

„Aproape 200 de ani s-a crezut că icoana a dispărut în flăcări. Însă, pe la 1604, un cioban a zărit reflexia soarelui în argintul icoanei. Lumina răzbătea dintr-o grotă aflată la un kilometru de mănăstire. Apoi s-a aflat că icoana fusese salvată de un călugăr care a pus-o la adăpost din calea focului. De atunci, icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului și-a primit din locul în mănăstire, înaintea credincioșilor", ne-a explicat un localnic.

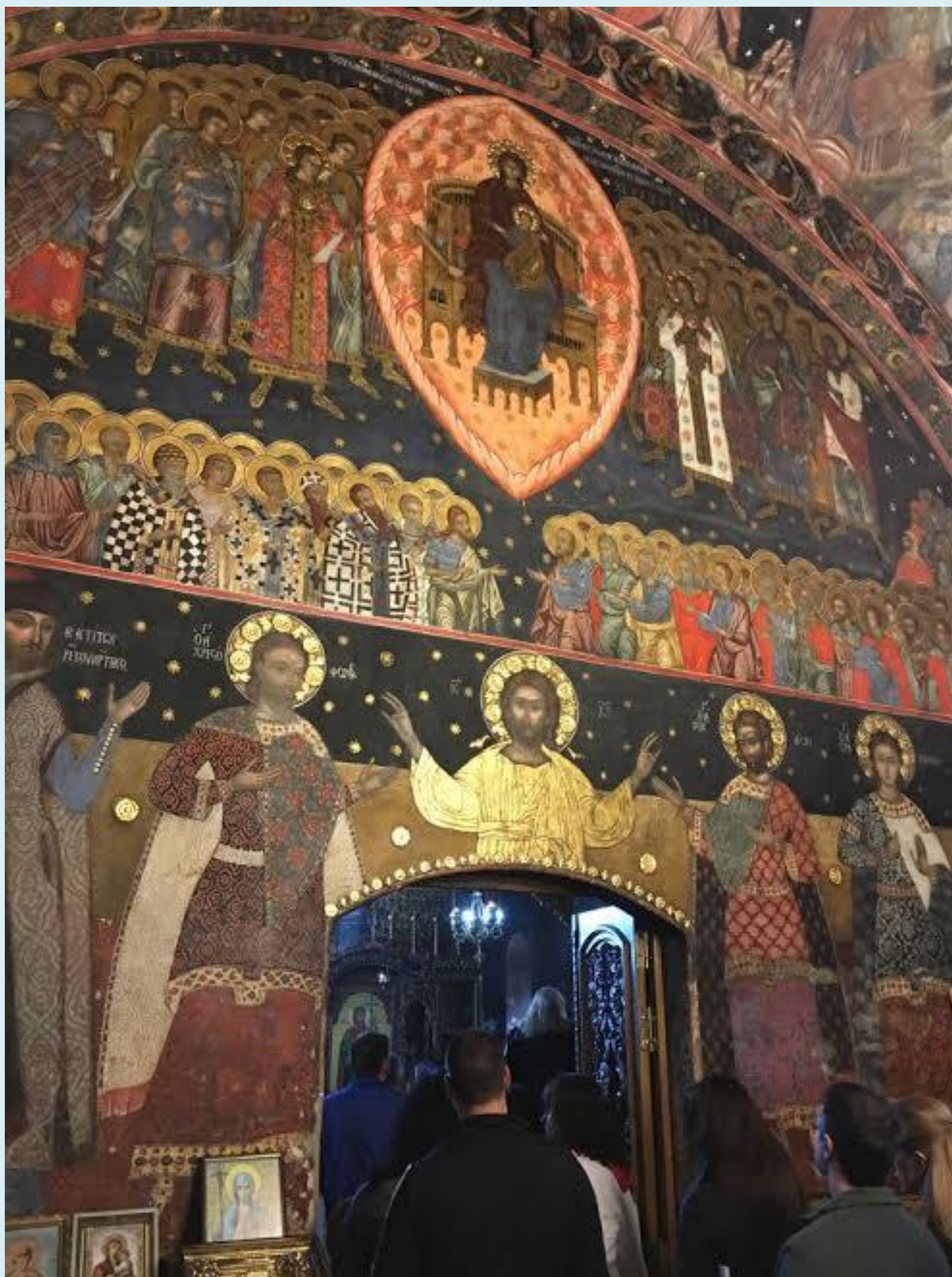
O dată pe an, icoana este purtată într-o procesiune până la grota unde a fost ascunsă 200 de ani

În semn de răsplată și recunoaștere, în fiecare zi de luni de după Sărbătorea Paștelui, icoana făcătoare de minuni este scoasă din Mănăstirea Bachkovo și, într-o procesiune, este dusă la grota unde a fost găsită de cioban. Apoi, în continuarea ritualului vechi de sute de ani, obiectul de cult este readus în mănăstire.

Puterea icoanei a trecut deja de granițele Bulgariei motiv pentru care mii de credincioși, printre care își găsesc locul și sute de români, vin să-și caute alinarea în fața ei.

Sute de oameni istoviți de pe drum așteaptă în curtea Mănăstirii Bachkovo să poată atinge icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului

Într-o liniște deplină, oamenii intră în camera în care este depusă icoana făcătoare de minuni pentru a se putea ruga.

Cei aflați pentru prima oară în lăcașul de cult fac și o scurtă vizită a încăperilor mănăstirii din Bulgaria.

Sursa:
https://www.libertatea.ro/stiri/icoana-facatoare-de-minuni-din-bulgaria-manastirea-bachkovo-1811356

Însuși Fecioara Eleusa a ales acest loc

26 martie 2011

Mănăstirea Bachkovo este a doua ca mărime din Bulgaria după Mănăstirea Rila. Mănăstirea se cuibărește în pitorescul Munților Rodopi. Sfânta Maică îi ajută pe cei cu gânduri și suflete curate.

Conform legendei, icoana Fecioarei Maria Eleusa din Bachkovo și-a ales locul. A „venit” de la o mănăstire georgiană și „s-a adăpostit” într-o stâncă de deasupra mănăstirii. În aceasta credincioșii văd puterea ei de vindecare minunată.

Istoria mănăstirii Bachkovo - a doua ca mărime după mănăstirea Rila din Bulgaria, spune că icoana a fost un dar de la doi călători georgieni - Anastasius și Okrapir în 1311. Și când țara a căzut sub stăpânirea otomană, puținii călugări supraviețuitori au ascuns icoana în stâncile din jur ale Munților Rodopi.

Două secole mai târziu, icoana a fost găsită și, când au scos-o din fisura stâncii, un izvor vindecător a început să curgă.

Icoana a fost dusă la Biserica Adormirii Maicii Domnului și apoi s-a născut mitul că și-a găsit locul de la sine.

Se află lângă intrarea bisericii și credincioșii spun că Sfânta Maică poate vedea gândurile celor care intră în lăcaș. Și dacă gândurile și sufletele lor sunt considerate pure, icoana îi ajută în toate bolile și îndatoririle lor.

Pe lângă Biserica Catedrală, complexul mănăstirii include și două mai mici - Biserica Arhanghelilor, datând din secolul 13-14, și Biserica Sfântului Nicolae, care a fost construită în perioada 1834-1837. Al doilea templu a fost pictat de artistul bulgar proeminent al Zachary Zograf din secolul al XIX-lea.

Frescele sale din Biserica Sfântul Nicolae - inclusiv autoportretul său, se numără printre cele mai faimoase lucrări ale sale.

Mănăstirea Bachkovo este renumită pentru una dintre cele mai vechi iconostase sculptate în lemn din țările bulgare, datând din secolul al XVII-lea. Conform semnului bisericii-donator, biserica principală a fost pictată în 1643.

Mănăstirea este renumită și pentru biblioteca sa care conține cărți bizantine, vechi bulgare și georgiene.

În anii 1930, 103 manuscrise și 252 de cărți incunabulare au fost găsite și ținute în Muzeul de Istorie Ecleziastică.

Mănăstirea Bachkovo a fost fondată în 1083 de comandantul militar bizantin Grigorii Bakuriani și fratele său Abazii care erau georgieni. Din aceste timpuri se păstrează osuarul cu fresce antice.

Multe dintre fresce au fost renovate

Țarul Ivan Alexandru, patronul mănăstirii în timpul celui de-al doilea regat bulgar, a fost descris acolo.

Țarul Ivan Alexandru a fost patronul mănăstirii în timpul celui de-al doilea regat bulgar.

Cea mai veche clădire păstrată în complexul mănăstirii este casa Charnel.

Este amplasat în pitoreasca vale a Munților Rodopi din râul Chepelare, cunoscut și sub numele de râul Chaya. Complexul este situat la 25 km de orașul Plovdiv.

Sursa: **https://europost.eu/en/a/view/Virgin-Eleusa-herself-has-chosen-this-place**

3 miracle working icons in Sofia from 3 bulgarian Monasteries

Three miracle working icons gathered in Sofia to help discharge Bulgarian nurses and Palestinian doctor locked up in Lebanon jail. All three icons of Virgin Mary are famous because of the miracles they can do and Bulgarians believe that if all people come at one place and pray together this is enormous power in favor of unfair kept in prison nurses and doctor.

Queue in front of Alexander Nevski for miracle working icons of virgin Mary

The initial plan was to return back icons in their monasteries after the pray, but people from all parts of Bulgaria continue coming and waiting to see icons from close.

There was a huge queue in front of the Alexander Nevski cathedral. These days temperatures in Sofia were very high but even under the danger of heat stroke people patiently wait for their turn to see miracle working icons of Virgin Mary.

The legend around three handed Virgin from Troyan monastery three handed virgin of Troyan monastery

This miracle happened in 8th century. St. John of Damascus was a fervid writer and defender of holy icons. His writings made angry emperor Leo the Third, who

slandered St. John of Damascus, by involving his name in conspiracy about Damask caliphate treason.

The caliph of Damask ordered to punish St. John Damascus and to cut his hand and put it on the city square. St. John obtained by pray his cut hand, touched it to his wrist and kneeled in front of the icon of Virgin Mary.

After a long and full of faith pray, he felt asleep and dreamed Virgin Mary, who told him “Your hand is healed, because you wrote in defense of God”. After St, John awaked he saw his cured hand and to express his gratitude to Virgin Mary he order to put on the icon a silver copy of cut hand. That’s why the icon is called Three Handed Virgin.

The legend around The Virgin Mary Eleusa icon from Bachkovo monastery

Virgin Mary Eleusa from Bachkovo monastery

The belief is that everybody who touches the icon will be healed. There are many stories behind the miracle working power of this icon. One of them is that during the destroy fire in Bachkovo monastery, two monks succeed to save the icon and bring it out of monastery.

Two centuries later, on Easter, two youth shepherds found the icon at the place called Kluviyata. They brought the icon to the Bachkovo monastery. The monastery bells had been ringing before the two shepherds came there. This is one of the miracles of this icon, because nobody rang the bells and nobody knew the icon is coming to the monastery.

During the night after the icon was found, Virgin Mary came into the dreams of one of the monks and on the next morning they found the icon again on the same place.

From than till our days every year on the second Easter day, procession goes to the place where the icon was found. People from all parts of Bulgaria come to join the procession to the Kluviyata rocks and after that go down to the monastery to receive blessing by Virgin Mary icon.

Sursa: **https://www.sofiabulgariatravel.com/3-miracle-working-icons-in-sofia/**

Scurtă istorie a Mănăstirii Adormirea Maicii Domnului - Bacikovo [1]

Acest minunat colţ de Rai, în care este aşezată astăzi vestita Mănăstire Bacikovo, a atras, încă din vremurile de început ale credinţei dreptslăvitoare, râvnitori ai vieţii sihăstreşti spre slava Sfintei Treimi şi spre folosul neamului creştinesc.

După un mileniu de vieţuire creştină, la sfârşitul secolului al Xl-lea, Maica Domnului a ales acest loc în chip minunat ca să fie casă a sa pe pământ, în care să-şi arate binecuvântata ei îndurare către poporul creştinesc şi să întărească astfel credinţa dreptmăritoare până la sfârşitul acestei lumi. În anul 1083, după lupte grele cu vrăjmaşii şi după minunate biruinţe asupra păgânilor celor cu rele năravuri Grigorie Bakuriani, mare curtean şi conducător al armatelor bizantine în Europa, a hotărât să o rupă cu trecutul său şi să se dedea pe de-a-ntregul slujirii lui Dumnezeu, departe de slava deşartă a acestei lumi. Cu acest gând bun, a hotărât să înalţe o

---

[1] *Primul nume al Mănăstirii Bacikovo a fost „Maica Domnului Petricika", nume purtat după cetatea Petrici, aflată în apropiere (astăzi fortăreaţa Asăneştilor).*

mănăstire, iar ca loc pentru aceasta a ales o strâmtoare minunată din apropierea râului Ceaia (Cepelarska).

Dumnezeu a îngăduit însă ca plăcutul Său, Grigorie Bakuriani, să se strămute în locaşurile veşnice ale împărăţiei Sale la trei ani după întemeierea mănăstirii; într-un război cu pecenegii, marele comandant bizantin de origine gruzină şi-a aflat sfârşitul lângă localitatea Beleakovo, situată nu departe de Plovdiv.

Până la sfârşitul veacului al XII-lea, frăţia mănăstirii era alcătuită cu precădere din monahi gruzini. Înflorirea acestei mănăstiri s-a petrecut însă în vremea ţarului Ioan Asan al II-lea - şi mai cu seamă, în timpul ţarului Ivan Alexandru, care a făcut daruri nenumărate sfintei mănăstiri, a ajutat la mărirea acesteia, monahii devenind tot mai numeroşi.

După căderea ţaratului de la Târnovo sub turci, în această mănăstire a fost surghiunit Sfântul patriarh Eftimie de Târnovo, care, după zece ani de viaţă bine plăcută înaintea lui Dumnezeu in acest loc sfânt, s-a mutat la Domnul.

Vestea despre fericitul sfârşit al Sfântului Eftimie s-a răspândit rapid în toată Peninsula Balcanică, pe potecile Munţilor Rodopi şi prin Câmpia Traciei sosind mii de pelerini ca să-şi ia rămas bun de la marele păstor şi luminător întru ale credinţei ortodoxe. Cu deosebită cinstire, Sfântul Eftimie de Târnovo a fost îngropat în această mănăstire, în biserica închinată Sfinţilor Arhangheli.

Mănăstirea Bacikovo a trecut printr-un mare incendiu la sfârşitul veacului al XV-lea, fiind refăcută abia în anul 1604.

După Mănăstirea Rila, Mănăstirea Bacikovo este considerată a doua mare mănăstire a Bulgariei, fiind cunoscută mai ales pentru icoana făcătoare de minuni „Maica Domnului de la Bacikovo", socotită a fi cea mai vestită icoană făcătoare de minuni din întreaga Bulgarie.

Mănăstirea Bachkovo

Mănăstirea se află în Bulgaria, pe drumul ce leagă Assenovgrad de Smolyan. Mănăstirea Bachkovo se întinde pe malul drept al râului Chepelare (cunoscut de localnici şi cu numele de Chaya), cam la 10 km sud de oraşul Assenovgrad. Pe toate părţile, mănăstirea este înconjurată de coamele munţilor Rhodopi, care împreună cu mărimea şi aerul ei antic, face din ea una dintre cele mai vizitate mănăstiri bulgare. Este a doua mănăstire - după mănăstirea Rila - atât în privinţa mărimii, cât şi a arhitecturii şi a însemnătăţii sale artistice şi literare.

Mănăstirea a fost fondată în 1083 de către comandatul militar bizantin de origine georgiană, Grigorii Bakuriani şi fratele acestuia, Abazii.

Astăzi, doar osuarul pe două etaje se mai păstrează de la acea dată. Acesta se află 300m mai la est de complexul actual al mănăstirii. Osuarul este un loc obligatoriu de văzut, mai ales pentru pictura sa murală unică, care se încadrează între cele mai valoroase lucrări ale artei ortodoxe ale secolului XI - XII.

Istoria sa a fost una tulburată. Documentul de înfiinţare, dat de Grigorii Bakuriani în 1083, era un decret special, prin care se preciza dreptul de autoguvernare şi autonomie a locaşului, locuit la acel moment de cel mult 50 de călugări georgieni. Aproape imediat după construire, mănăstirea s-a transformat într-un puternic deţinător de pământ, teritoriile aflate întinzându-se până la Salonika.

În timpul celui de al doilea stat bulgar, mănăstirea a fost ctitorită de Tsar Ivan Alexander, al cărui portret încă poate fi văzut în partea superioară a osuarului, datorită grijii acestuia de renovare a clădirii.

La sfârşitul secolului XI, mănăstirea deschide o şcoală religioasă.

În 1344, Tsar Ivan Alexander şi-a întins conducerea asupra Rhodopes, a populat mănăstirea cu bulgari, cărora le-a şi donat-o generos. Este pictat alături de Bakuriani şi fratele său, Apassii, la etajul superior al osuarului - singura clădire rămasă în picioare din complexul mănăstirii medievale, după distrugerea acesteia în secolul XVI. Şi astăzi se găseşte, înconjurat de pădure, separat de noul complex.

Biografia mănăstirii este, inevitabil, reflectată în structura arhitecturală a osuarului. Ideea de bază este străină de vechea artă bulgară, şi este evident influenţată de construcţia siriană şi american-georgiană. În acelaşi timp, construcţia paralelă a rândurilor de pietre şi cărămizi era necunoscută acolo, aceasta fiind metoda de zidire din Pliska şi Preslav.

Pictura murală păstrată pe doi pereţi este un document de mare valoare despre un timp care ne-a lăsat atât de puţine mărturii artistice. A fost pictată în timpul secolelor XI - XII de doi artişti necunoscuţi. Pictura murală este rezultatul unei arte aristocratice, a unui stil monumental-spiritualist al timpului în care legea sistemului teocratic imperial bizantin a fost cea mai puternică. Figuri terne şi absorbite, străine de orice lucru lumesc, picturi pline de forţă şi severitate.

După supunerea teritoriului bulgar de către otomani, la sfârşitul secolului XIV, Eftimie, ultimul patriarh bulgar, a fost exilat în această mănăstire. Cu toate acestea, patriarhul nu s-a lăsat descurajat, continuând ampla sa muncă culturală şi religioasă.

Biserica principală, datând în 1604, este locul unde se păstrează o icoană foarte importantă a Fecioarei Maria - făcătoare de minuni - datând din 1310 (adusă din Georgia).

Celelalte clădiri au fost ridicate în 1601. Mulţumită specialei bunăvoinţe a patriarhului grec, biserica a devenit singura clădire cultică monumentală (12 x 22 m, formă de cruce, trei abside) din tinututrile bulgare, devenind început al perioadei de renaştere naţională.

Figurile depistate în prima pictură murală a bisericii (1643) - probabil o muncă a pictorilor de la Athos - arată diferenţa faţă de stilul artictic democrat; ele sunt caracterizate prin tărie, imobilitate şi schematism.

Picturile murale din trapeză, terminate în 1603, de către un pictor necunoscut, sunt impresionante prin valoarea lor artistică. Fresce unice au fost găsite în trapeza mănăstirii, înfăţişând filosofi şi scriitori antici - Aristotel, Aristophan, Diogen, David, Sophocle şi Anaximene. Aceasta contituie o mărturie interesantă a nivelului cultural al obştei monahale.

Pe lângă biserica centrală, mănăstirea mai are două mici paraclise:

- unul al Sfinţii Arhangeli (sec. XIII - XIV) în partea nordică a curţii interioare, lângă biserica centrală, şi
- un altul al Sfântului Nikola (1834-1837).

Paraclisul Sfântului Nikola se ridică în partea sudică a curţii, meritând vizitat pentru pictura sa bine întreţinută a faimosului pictor Zahari Zograf, fiind terminată în 1841.

A intrat în analele artei bulgre, picturile murale, terminate în 1840, fiind primele lucrări atestate ale marelui artist naţional Zahari Zograph. Tot aici se găseşte şi primul autoportret al artistului bulgar.

Mănăstirea Bachkovo a fost unul dintre cele mai signifiante centre spirituale şi literare ale perioadei de renaştere naţională. A fost un loc al numeroaselor pelerinaje în masă.

Muzeul are o bogată încărcătură culturală, artistică şi istorică: obiecte bisericeşti, cărţi, săbiile lui Friedrich Barbarosa, turbanul sultanului din 1452.

Picturile murale, icoanele vechi, din diferite perioade, manascrisele şi miniaturile cu însemnări artistice, ca şi numeroasele obiecte bisericeşti, au transformat Mănăstirea Bachkovo Monastery într-una din cele mai bogate galerii de artă bulgară.

Mănăstirea Bachkovo oferă găzduire pelerinilor, având o capacitate de mai mult de 200 de paturi.

Mănăstirea Bachkovo [satul Bacikovo]

Mănăstirea Bacikovo - lăcaș cu origini georgiene

Prima zi a circuitului "Plovdiv și Munții Rodopi" din această vară a fost dedicată culturii Munților Rodopi. Până a ajunge la Plovdiv și la Hotel Leipzig care urma să ne găzduiască la Kilometrul 0 al orașului Plovdiv - Capitală culturală a Uniunii Europene în 2019, am vizitat două dintre cele mai interesante și mai bine păstrate situri medievale din Munții Rodopi: Mănăstirea Bacikovo și Fortăreața Asăneștilor.

Atât de numeroase sunt mănăstirile, capelele și bisericile în zona din jurul orașului Asenovgrad încât, în epoca medievală, și-a atras numele de Micul Ierusalim.

În spatele Fortăreței Asăneștilor, spectaculoasele chei Cepelarska constituie intrarea în valea șerpuită, modelată de râul Cepelarska. Pe aici, în sec. II, romanii au construit un drum care făcea legătura între Trimontsium (orașul Plovdiv de astăzi) și Marea Egee.

Micul sat Bacikovo este la fel de vechi ca și drumul. Lângă acest sătuc, la 1,5 km, în 1083, un important om de stat și comandant militar în serviciul bizantin, Grigori Bakuriani de origine georgiană, împreună cu fratele său Abasii, a fondat o mănăstire. În ceea ce privește mărimea și importanța sa, Mănăstirea Bacikovo de astăzi este întrecută doar de Mănăstirea Rila. Aflată pe Lista Patrimoniului mondial UNESCO, incluzând mai multe clădiri istorice bine păstrate, provenind din perioade diferite, Mănăstirea Bacikovo este o combinație unică a culturilor bizantină, georgiană și bulgară unite prin credința comună.

Mănăstirea Bacicovo se află la numai 10 km de Asenovgrad, pe drumul care duce spre Smolyan. Este înconjurată de înălțimile împădurite ale Munților Rodopi care conferă așezământului un plus de atractivitate.

Înainte de a intra pe prima poartă a sfântului lăcaș veți observa că parcarea este foarte mare, că acolo sunt câteva localuri cu terase, multe mici magazine și tarabe care oferă o sumedenie de lucruri - plante uscate, gemuri și dulcețuri din fructe de pădure, miere, iaurt și brânză de oaie sau de bivoliță, țesături și împletituri din lână, ceramică, etc… De altfel, pentru a intra în incinta sfântului lăcaș, înaintând pe aleea mărginită de aceste tarabe, nu ai cum să nu le observi bogata ofertă.

Contra unei taxe de 2 leva, autoturismele pot trece dincolo de prima poartă parcându-se sub zidurile de incintă.

De îndată ce treci pe sub gangul boltit și ajungi în curte, privirile îți sunt atrase de Matasequoia Glyptostroboides un arbore uriaș care își întinde umbra până pe zidurile bisericii. Pe trunchiul său viguros, susținut de o împletire curioasă de rădăcini, se află o notă informativă privind specimenul arboricol. Adus din Georgia și plantat acum două secole, Matasequoia Glyptostroboides poate atinge înălțimea de 60 m.

La intrare, fixat pe zid, se află un panou care prezintă foarte succinct - în bulgară, rusă, franceză, germană și engleză - câteva date despre sfântul lăcaș. În plus, prezintă schematic amplasamentul celor mai importante construcții din complexul monahal Bacikovo. Merită să-i dați atenție mai înainte de a vă începe vizita.

Biserica Fecioarei Maria

Biserica Fecioarei Maria, datând din 1604, este păstrătoarea unei valoroase icoane a Fecioarei Maria Eleusa adusă din Georgia în 1310. Se spune că icoana este făcătoare de minuni, de aceea atrage mulți credincioși în pelerinaj.

Construită pe locul celei mai vechi biserici a mănăstirii, distrusă de turci, Biserica Fecioarei Maria a supraviețuit până în zilele noastre în structura sa inițială. Este o biserică cruciformă, cu trei abside pentagonale, cu o cruce aurită (cu inscripție georgiană) înălțată deasupra cupolei. Pronaosul pictat în 1643 prezintă chipurile fondatorilor, iar naosul - pictat mult mai târziu, în 1850 - a fost decorat de Ioan Mosch (meșterul Mosko). Cele două icoane mari ale iconostasului (Fecioara Maria și Iisus Hristos), ca și lucrările în lemn - iconostasul, tronul episcopal, stranele - datează din sec. XVIII.

Biserica Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil

O altă biserică medievală a mănăstirii este Biserica Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil, lăcaș care datează probabil din sec. XII. Se află lângă biserica principală a mănăstirii.

Pronaosul boltit, pictat de Zahari Zograf în 1841 și interiorul bisericii pictat de Ioan Mosch (meșterul Mosko) în 1846 păstrează valoroase lucrări de artă religioasă.

Biserica Sfântului Nicolae

Cea mai nouă biserică a complexului mănăstiresc, Biserica Sfântului Nicolae, a fost construită în perioada 1834-1837 într-un stil simplu, iar mai târziu - în 1850 - a fost generos decorată de Zahari Zograf.

Frescele acestei biserici sunt considerate unele dintre cele mai interesante opere de artă ale Renașterii Naționale Bulgare. Biserica merită vizitată cel puțin pentru picturile bine conservate ale renumitului artist, între care se remarcă și un autoportret.

Trapeza sau refectoriul

Fără îndoială, atracția principală a complexului monahal Bacikovo este refectoriul (trapeza sau sala de mese) care se întinde de-a lungul a două laturi ale curții și are pereții acoperiți cu fresce care prezintă istoria lăcașului.

Majoritatea picturilor au fost executate în sec. XIX de o echipă de artiști condusă de Zahari Zograf, cel mai mare pictor religios al Renașterii Naționale Bulgare. În interior sunt valoroase picturi datând din 1622-1643, cu autor necunoscut, înfățișând pe Iisus Hristos, Maica Domnului și Sfântul Ioan Botezătorul.

Pictura murală numită și "Panorama", oferă informații bogate privind ansamblul arhitectural al mănăstirii. Sunt ilustrate importante personalități ale vremii, fondatori, dar și împrejurimile așezământului (o biserică din Asenovgrad, Cetatea Asăneștilor, capelele din apropiere) sau detalii din incintă (fântâna din curtea nordică și clopotnița Bisericii Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil).

De asemenea, observăm detalii vestimentare de epocă (îmbrăcămintea aristocrației, precum și îmbrăcămintea de sărbătoare a femeilor din Rodopi, reprezentate în grupul de credincioși participanți la Procesiunea Sfintei icoane).

Osuarul

În afara zidurilor mănăstirii, la aprox. 300 m distanță se află Osuarul, o biserică datând din sec. XI. Se spune că este singura construcție care a supraviețuit din structura originală a complexului mănăstiresc. Am fost acolo, drumul de la mănăstire (de fapt o alee pietruită, prin pădure) fiind foarte frumos, dar pentru că porțile erau încuiate, nu am pătruns în interior și nu am văzut portretele destul de bine păstrate ale fondatorilor sfântului lăcaș și nici chipul țarului Ivan Alexandru

cel sub patronajul căruia mănăstirea a prosperat în timpul celui de-al doilea țarat bulgar.

Dețin informații că Osuarul este o clădire cu două etaje, fiecare cu pronaos, naos și altar. Parterul este destinat unei cripte cu 14 nișe de înmormântare. În una dintre acestea odihnesc rămășițele pământești ale lui Abasii, co-fondator al mănăstirii, care însă nu a supraviețuit până la finalizarea construcțiilor.

Fratele său, Grigori, primul fondator, care precizase de la început "… am dorit să construiesc o biserică foarte frumoasă … locuință pentru călugări și loc de înmormântare pentru oasele mele păcătoase", nu a avut parte de odihnă veșnică în lăcașul ctitorit de el. A fost ucis într-o bătălie la trei ani după ce mănăstirea și-a deschis porțile, iar trupul lui nu a mai fost găsit.

Dacă Osuarul ar fi fost deschis, dacă ar fi fost acolo cineva care să ne semnaleze particularitățile construcției și amestecul de tradiții georgiene și bizantine, am fi fost un pic mai câștigați.

Scurt istoric al Mănăstirii Bacikovo

Am menționat că Mănăstirea Bacikovo a fost fondată în anul 1083 de un important om de stat și comandant militar în serviciul bizantin, Grigori Bakuriani de origine georgiană, împreună cu fratele său Abasii. Numele inițial al mănăstirii a fost Petricionski (după zona în care a fost construită), abia în Evul Mediu căpătând numele Bacikovski, Bacikovo.

Mănăstirea era lăcaș de rugăciune pentru 50 de călugări, în acea vreme, doar două mănăstiri bizantine fiind mai mari. Primii călugări erau de origine georgiană la fel ca și fondatorii, nici un ucenic de origine greacă nu putea fi admis. Grigori a reușit să obțină un decret regal special care dădea mănăstirii o independență totală față de ierarhia ortodoxă a timpului, obținând totodată și scutiri de la plata impozitelor. A împroprietărit lăcașul și l-a înzestrat cu cărți liturgice, cu icoane și cu veșminte preoțești.

Mănăstirea Bacikovo a reușit să-și păstreze independența până în 1363, fiind sprijinită pe rând de toți regii bulgari. În prima jumătate a sec. XIV, regele Ivan Alexandru a făcut importante danii fiind recunoscut ulterior drept ctitor. Acesta este motivul pentru care chipul lui Ivan Alexandru se află în osuarul mănăstirii alături de primii fondatori - Grigori și Abasii.

La Mănăstirea Bacikovo a funcționat o școală pentru ucenicii din mănăstire cărora, în afară de religie, li se preda matematică, istorie și muzică. De asemenea, la Mănăstirea Bacikovo s-au tradus texte religioase în limba georgiană și s-au scris eseuri împotriva ereziei.

După cucerirea Balcanilor de către otomani, în 1393, viața la mănăstire s-a schimbat. Au fost introduse taxe și s-au pierdut multe privilegii. Capitala de atunci a Bulgariei - Târnovo - fiind sub stăpânire otomană, patriarhul celui de-al doilea țarat bulgar - Eftimie - a fost exilat la Mănăstirea Bacikovo unde, împreună cu discipolii săi și-a continuat activitatea religioasă și culturală.

De menționat că în biserica Mănăstirii Bacikovo, în morminte simple, odihnesc Ștefan - exarh al Bulgariei (1878-1957) și Kiril - patriarhul Bulgariei (1901-1971).

Dacă aveți mai mult timp la dispoziție, merită să vizitați și muzeul mănăstirii. Veți vedea acolo o bogată colecție de lespezi inscripționate, icoane valoroase, vechi cărți de cult, precum și o cruce cu miniaturi sculptate în lemn.

Mănăstirea Bacikovo - Biserica Fecioarei Maria. [29.11.19]

Mănăstirea Bacikovo - Biserica Fecioarei Maria.

Mănăstirea Bacikovo - Intrarea în curtea sfântului lăcaș.

Mănăstirea Bacikovo - Intrarea în curtea sfântului lăcaș.

Mănăstirea Bacikovo - La intrare, panou informativ.

Mănăstirea Bacikovo - În curtea sfântului lăcaș.

Mănăstirea Bacikovo - un complex religios medieval, al doilea ca mărime din Bulgaria

Mănăstirea Bacikovo - un complex religios medieval, al doilea ca mărime din Bulgaria

Mănăstirea Bacikovo - Matasequoia Glyptostroboides, arborele secular din curtea mănăstirii

Mănăstirea Bacikovo - un complex religios medieval, al doilea ca mărime din Bulgaria

Mănăstirea Bacikovo - un complex religios medieval, al doilea ca mărime din Bulgaria

Mănăstirea Bacikovo - Vechea trapeză cu picturi din 1622-1643

Mănăstirea Bacikovo - Intrarea la muzeu. În interior nu se pot face fotografii

Mănăstirea Bacikovo - Catapeteasma Bisericii Fecioarei Maria

Mănăstirea Bacikovo - Biserica Fecioarei Maria. Pictura interioară.

Mănăstirea Bacikovo - Biserica Fecioarei Maria. Pictura interioară

Mănăstirea Bacikovo - Izvor în afara complexului mănăstiresc, pe drumul către Osuar

Mănăstirea Bacikovo - Osuarul, singura construcție rămasă din structura inițială

Mănăstirea Bacikovo - Osuarul, construcție din sec. XI, singura rămasă din structura inițială

Mănăstirea Bacikovo - Osuarul, construcție din sec. XI, singura rămasă din structura inițială

Sursa: **https://amfostacolo.ro/impresii9.php?iid=97844&d=manastirea-bachkovo-satul-bacikovo--plovdiv**

O zi în Asenovgrad

Așa cum am menționat în review-ul anterior, prima zi a circuitului "Plovdiv și Munții Rodopi" din această vară a fost dedicată culturii Munților Rodopi. Până a ajunge la Plovdiv și la Hotel Leipzig care urma să ne găzduiască la Kilometrul 0 al orașului, am vizitat două dintre cele mai interesante și mai bine păstrate situri medievale din Munții Rodopi: Mănăstirea Bacikovo fondată în anul 1083 de doi frați georgieni și Fortăreața Asăneștilor sau Cetățuia lui Asan întărită de țarul Ioan Asan al II-lea în anul 1231.

Asenovgrad

La aprox. 20 km de Plovdiv, înainte ca șoseaua care duce spre Smolyan să înceapă să urce, orașul-fortăreață Asenovgrad stă de strajă la poalele Munților Rodopi. Situată la o altitudine de 180 m deasupra orașului, Cetățuia lui Asan era un loc râvnit de orice cuceritor al Traciei sau al Bulgariei. Așezarea este veche datând din timpul tracilor (300-400 î. H.), dar primele dovezi scrise referitoare la oraș au fost găsite într-un document descoperit la Mănăstirea Bacikovo.

În vremea aceea orașul era denumit Stanimahos (în grecește însemnând "loc de apărare"). Cruciații l-au denumit Stanimako sau Estanimak, dar numele de Stanimaka a persistat chiar și după ce țarul Asan al II-lea a preluat orașul-fortăreață în 1230. În onoarea sa, Asan a redenumit orașul Asen Krepost, dar numele de Stanimaka a dăinuit până în anul 1934 când a devenit Asenovgrad sau Orașul lui Asan.

Țarul Asan a mărit fortăreața, a întărit-o și a transformat-o într-o importantă bază militară. Cu toate acestea, cetatea a împărtășit soarta întregii Bulgarii. În mâinile regilor bulgari, apoi sub bizantini și tot așa de câteva ori până când turcii au cotropit țara.

În timpul ocupației otomane, atât orașul, cât și fortăreața au intrat în declin, populația diminuându-se constant până în sec. XVIII. Culturile de tutun și plantațiile de viță de vie au fost cele care - economic - au salvat populația. Vinurile roșii (din soiul de struguri Mavrud) obținute și astăzi în jurul orașului Asenovgrad sunt renumite și apreciate pe plan internațional.

În prezent, Asenovgrad, cel mai mare oraș din Bulgaria care nu este și centru al unei provincii, este un oraș liniștit, foarte popular printre bogătașii din Plovdiv care și-au construit aici case de vacanță. Partea de sud a orașului este cunoscută pentru distileriile sale. Noi nu am ajuns la nici o degustare de vinuri acolo. În schimb ne-

am convins că Asenovgrad este locul în care mulți bulgari vin pentru a-și pregăti ceremoniile de nuntă. Nici unde nu am văzut atât de multe magazine cu rochii de mireasă și ținute fastuoase de petrecere.

Asenovgrad - "Micul Ierusalim"

Asenovgrad este o destinație pentru turismul religios și cultural. În oraș și în împrejurimile sale sunt 5 mănăstiri, 15 biserici și 58 de capele, motiv pentru care, chiar din Evul Mediu, orașul a fost denumit "Micul Ierusalim". Unele dintre aceste lăcaşuri prezintă interes nu numai pentru credință, ci și din punct de vedere arhitectural.

Cea mai mare mănăstire - Mănăstirea Sfinții Kirik și Iulita din Gornovoden, situată la 3 km de Asenovgrad, fondată în sec. XIII a fost arsă de două ori (1605 și 1810), dar a fost refăcută ulterior. La venirea comuniștilor, temându-se de persecuții, călugării s-au refugiat la Mănăstirea Bacikovo. Abandonată, părăginită, Mănăstirea Sfinții Kirik și Iulita a fost transformată mult mai târziu în hotel de lux și Centru de conferințe al Societății de Arhitectură din Bulgaria.

Mănăstirea Sfânta Petka din Mouldava situată la 7 km de Asenovgrad, fondată în sec. XIV, este renumită pentru icoanele pictate de Zahari Zograf și Peter Minov în jurul anului 1836. În amintirea faptului că mănăstirea a fost un focar revoluționar naționalist, unul din locurile de retragere ale lui Vasil Levski, pe unul din pereții mănăstirii poate fi văzut un basorelief reprezentându-l pe neînfricatul revoluționar bulgar în mărime naturală.

Despre Mănăstirea Bacikovo, fondată în anul 1083 de doi frați georgieni - Gregori și Abasii, a doua ca mărime din țară, situată la 10 km de Asenovgrad, am scris deja așa încât nu mai intru în amănunte.

Mănăstirea Sfinții Cosma și Damian din Vraci (sec. XIII), cunoscută pentru izvorul cu apă vindecătoare, are fresce foarte bine conservate, precum și chipurile în mărime naturală ale Sfinților Cosma și Damian executate pe pereții uneia dintre fântâni. Mănăstirea a fost unul dintre centrele de învățătură ale vechii Bulgarii, aici fiind scrisă în 1337 Psaltirea Kuklen.

Mănăstirea Sfântul Gheorghe biruitorul din Belaștița a fost fondată în 1014 de un comandant al armatei bizantine, Nikifor Skifi, care a învins o armată bulgară în apropierea acestui loc. Sfântul lăcaș a fost renovat de mai multe ori, iar la 6 mai

(sărbătoarea Sfântului Gheorghe după calendarul iulian) este însuflețit de mulțimea de pelerini.

Mănăstirea Arapovo (1854) este singura mănăstire construită în loc deschis și nu ascunsă vederii în munți sau printre dealuri împădurite. Are o cupolă înaltă și atrăgătoare, o adevărată provocare pentru autoritățile musulmane la vremea construirii sale.

Dintre biserici amintesc doar Biserica Adormirea Maicii Domnului (1785) cu un frumos turn-clopotniță cu ceas, Biserica Sfânta Treime, Biserica Sfântul Dimitr din Solun construită cu aprobare specială din partea turcilor (1866), cu impresionanta frescă "Arca lui Noe" (1930), Biserica Sfântul Gheorghe Metoşki (sec. XII, restaurată în sec. XVIII) cu fresce executate de Zahari Zograf, Biserica Sfântul Gheorghe Ambelino (1848) cu bogate decorațiuni exterioare, dar cu un interior simplu, Biserica Sfântul Ioan Botezătorul (sec. XIII) și Biserica Buna Vestire, ultimele două cu icoane deosebite.

Amatorilor de muzee le sunt recomandate Muzeul Renașterii Naționale și Muzeul de Istorie - cu cele trei mari expoziții ale sale (Arheologie, Renaștere Națională și Etnografie).

Fortăreața Asăneștilor sau Cetățuia lui Asan

Fortăreața Asăneștilor este unul dintre cele mai importante 100 monumente istorice și culturale ale Bulgariei. Cetatea este situată la 2 km de orașul Asenovgrad, într-un cadru natural de excepție. O vezi de departe, de pe șosea, profilându-se pe fundalul verde al munților. Din cauza surpării unei porțiuni din șosea, mașina te poate duce doar până în apropiere, ultima parte a drumului trebuind să fie făcută pietonal. Așa era în vară, atunci când am fost noi acolo. Drumul acesta, în pantă, pe șosea, este totuși o joacă de copil față de ceea ce aveam să descoperim ulterior.

La fel ca și orașul de sub ea, fortăreața cocoțată pe două stânci, datează din timpurile tracice, dar aproape tot ceea ce vedem în prezent a fost construit de țarul Asan al II-lea sau de succesorii săi. O inscripție pe una dintre rocile aflate în fața intrării extrem de abrupte a fortăreței informează că "În anul 6739 (1231), Ivan Asan, cu voința lui Dumnezeu înălțat ca țar al bulgarilor și al grecilor și al altor pământuri, a construit această fortăreață."

Vizita la Fortăreața Asăneștilor care-i așteaptă pe turiști în tot cursul anului se face cu plata unei taxe de 4 leva/persoană - adulți, 2 leva/persoană - elevi, studenți,

pensionari și 3 leva/persoană - grupuri mai mari de 10 persoane. La intrare - în bulgară și engleză - se poate citi: "Nu treceți dincolo de gardurile de siguranță! La cetatea propriu-zisă se poate ajunge doar urcând un deal greu accesibil, pe o cărare bine marcată, cu scări din piatră brută, care prezintă denivelări. Aproape de vârf terenul este și mai accidentat, iar pietrele și mai alunecoase, putând fi accesat - deci - doar de persoane mai antrenate. Înaintând cu grijă, poposind din când în când pentru a-ți trage sufletul și pentru a mai fotografia câte ceva (peisajul este încântător), cele 154 de trepte pot fi totuși învinse.

Cetatea a fost mărită și întărită în sec. XIII (mai exact în 1231), când țarul Ivan Asan al II-lea a făcut din ea o puternică fortificație de frontieră. Zidurile exterioare măsurau atunci 2,9 metri grosime la bază și aveau o înălțime de 9-12 m. Astăzi se mai păstrează doar fragmente de zid înalte de 3 m. Cercetările au scos la iveală trei pereți ai fortăreței și două bazine de depozitare a apei, precum și urmele unor încăperi de locuit.

Cel mai bine s-a păstrat Biserica Petrici cu hramul Fecioarei Maria (Света Богородица Петричка), singura păstrată integral. E drept, în timp a mai beneficiat de restaurări și de renovări (în 1930 și 1980), iar în anul 1991, după o amplă restaurare, biserica a fost redată cultului.

Biserica are trei niveluri și este construită pe cel de-al doilea vârf de stâncă, ceva mai scund. Pentru a ajunge acolo trebuie totuși să mai urci o scară cu 36 trepte. Dar, merită tot efortul. Construcția arată foarte bine la exterior, dar interiorul mai păstrează doar mici fragmente din frescele originale, din sec. XIV.

În prima încăpere, pe pereți, sunt panouri cu fotografii ale monumentului în diverse perioade începând cu anul 1901, precum și un portret al țarului Ivan Asan al II-lea (1218-1241). Deasupra naosului foarte larg, se află turla aproape la fel de înaltă ca și turnul clopotniță, pătratic, aflat pe latura de vest, deasupra intrării.

Dacă vizitând Fortăreața lui Asan cu Biserica Petrici, mai aveți timp la dispoziție, de la intrarea în cetate, urmând aleea prin pădure conform indicatorului, după 350 m veți ajunge la Paraclisul Sfântul Atanasie construit în 1863 de un meșter local. Noi am ajuns acolo, dar nu am găsit pe nimeni. Totul era încuiat. Doar o pisică prietenoasă ne-a ținut companie în timp ce fotografiam pereții exteriori, pictați, ai modestului lăcaș, una dintre cele 58 de capele ale "Micului Ierusalim".

Asenovgrad - Biserica Petrici de la Fortăreața Asăneștilor. [01.12.19]

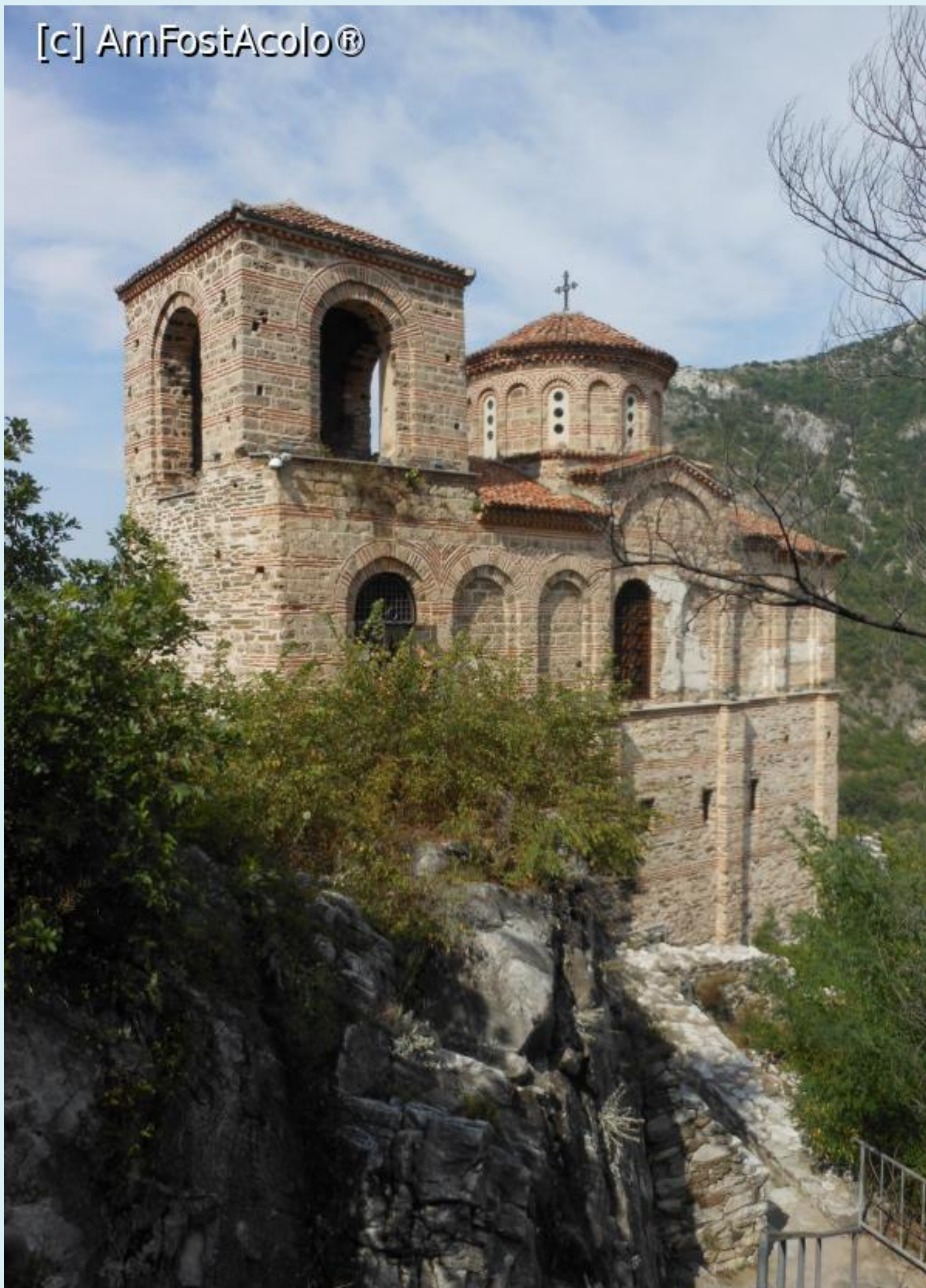
Asenovgrad - Pietonal, spre Fortăreața Asăneștilor

Asenovgrad - Urcușul dificil de la Fortăreața Asăneștilor

Asenovgrad - Biserica Petrici de la Fortăreața Asăneștilor

Asenovgrad - Biserica Petrici de la Fortăreața Asăneștilor

Asenovgrad - Lângă Biserica Petrici, urcușul la Fortăreața Asăneștilor

Asenovgrad - Biserica Petrici văzută din vârful cel mai înalt al fortăreței

Asenovgrad - Biserica Petrici văzută de pe vârful cel mai înalt al fortăreței

Asenovgrad - Cu răbdare și perseverență, ajungem în vârf

Asenovgrad - Mai e mult până la cetate

Asenovgrad - Acolo, la steag trebuie să ajungem

Asenovgrad - Orașul văzut de la Fortăreața Asăneștilor

Asenovgrad - Orașul, șoseaua și râul văzute de la Fortăreața Asăneștilor

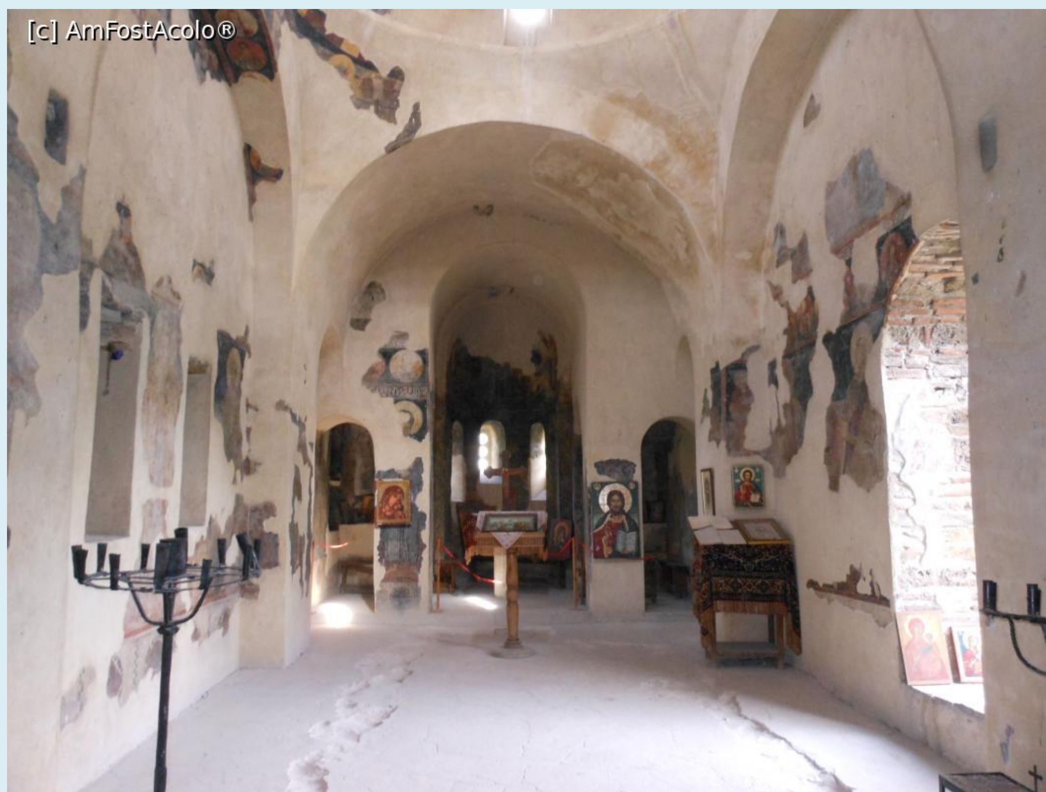
Asenovgrad - Biserica Petrici de la Fortăreața Asăneștilor. Interior

Asenovgrad - Biserica Petrici de la Fortăreața Asăneștilor. Interior

Asenovgrad - Biserica Petrici de la Fortăreața Asăneștilor. Interior

Asenovgrad - Biserica Petrici de la Fortăreața Asăneștilor. Interior

Asenovgrad - Biserica Petrici de la Fortăreața Asăneștilor. Interior

Asenovgrad - Biserica Petrici de la Fortăreața Asăneștilor

Asenovgrad - Biserica Petrici de la Fortăreața Asăneștilor. Înainte de restaurare

Fortăreața Asăneștilor – Biserica Petrici

[c] AmFostAcolo®

[c] AmFostAcolo®

[c] AmFostAcolo®

[c] AmFostAcolo®
НПК
ЗА АСЕНОВИЯ
НАДПИС

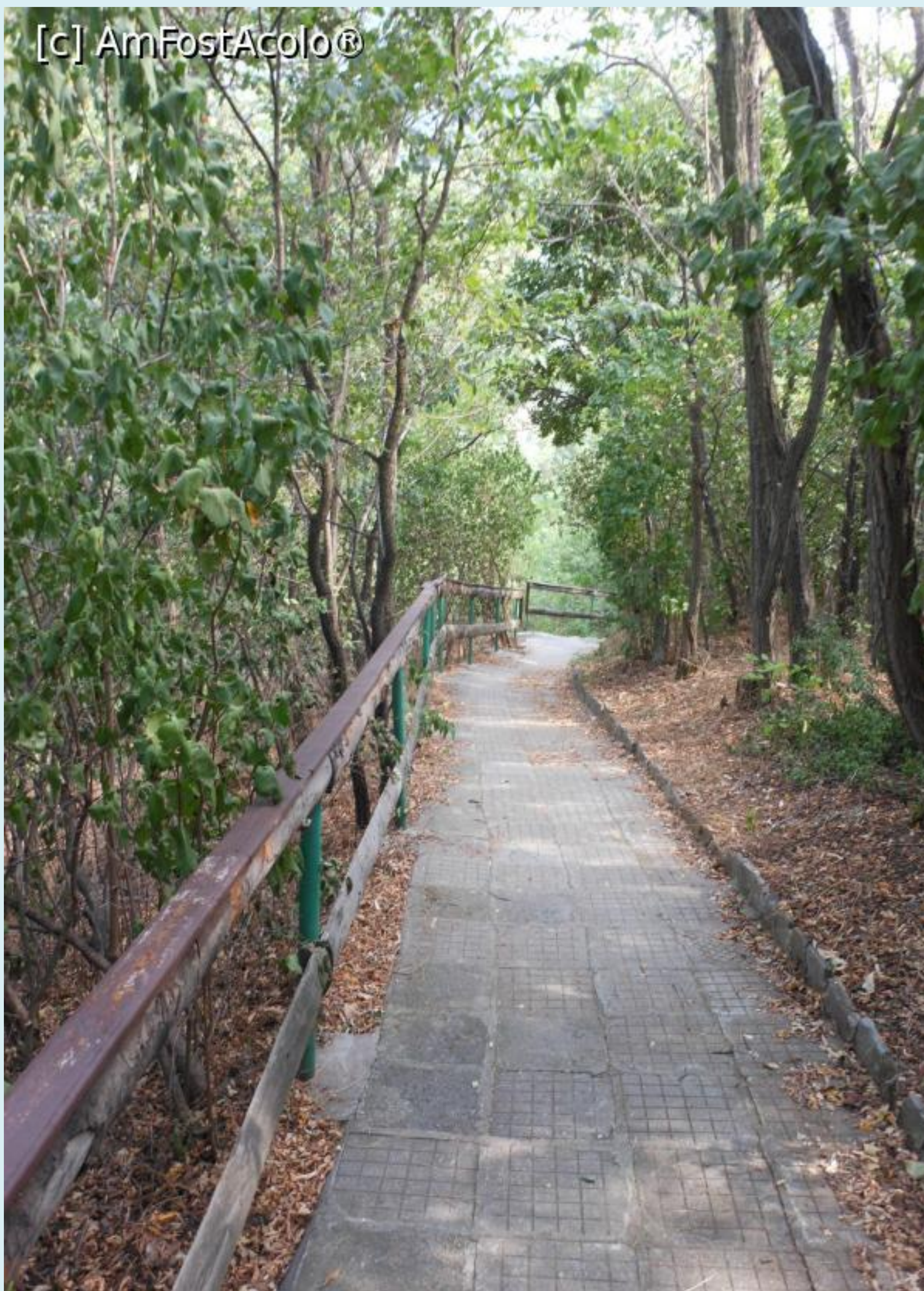

[c] AmFostAcolo®

[c] AmFostAcolo®

[c] AmFostAcolo®
GROUND FLOOR

Paraclisul Sfântului Atanasie

Paraclisul Sfântului Atanasie - aleea spre sfântul lăcaş

Paraclisul Sfântului Atanasie - intrarea

Sursa:
https://amfostacolo.ro/impresii9.php?iid=97863&d=o-zi-in-asenovgrad--plovdiv

Drumeții în M-ții Rodopi - Peștera Snejanka

Пещера Снежанка - Peștera "Albă ca zăpada" mai pe românește - a fost încă un obiectiv surpriză din micul nostru circuit "Plovdiv și Munții Rodopi" din această vară. Eram în cea de-a doua zi a circuitului. Vizitaserăm deja două dintre cele mai interesante și mai bine păstrate situri medievale din Munții Rodopi - Mănăstirea Bacikovo și Fortăreața Asăneștilor, apoi, în cursul dimineții, făcuserăm un instructiv tur al orașului Plovdiv - Capitală culturală a Uniunii Europene în 2019, iar acum, cu autocarul, ne îndreptam spre Peștera Snejanka, un monument al naturii și cea mai vizitată peșteră din jumătatea sudică a Bulgariei.

Nu știam la ce să mă aștept. Vizitasem cu alte ocazii două peșteri bulgărești - Orlova Ciuca aflată aproape de grănița cu România, la 38 km de Ruse și Măgura situată la 48 km de Vidin - și nu credeam că Snejanka, chiar dacă este un monument al naturii și cea mai vizitată peșteră din jumătatea sudică a Bulgariei poate să-mi ofere ceva mai mult decât celelalte.

Peștera Snejanka

Peștera Snejanka se află în masivul Batak (Batașka) din Munții Rodopi, la aprox. 5 km de orașul Peștera. A fost descoperită la 3 ianuarie 1961, cu totul întâmplător și se spune că primii săi vizitatori au intrat acolo la ora 9 dimineața și au ieșit seara târziu, copleșiți de ceea ce au descoperit în pântecul pământului.

Profesorul Alexi Petrov de la Academia Bulgară de Științe, inspirat de frumusețea sălilor și de unele formațiuni care duc cu gândul la lumea de basm a copilăriei, a fost cel care a dat numele peșterii - Snejanka (Albă ca Zăpada).

Peștera Snejanka este una din primele 100 cele mai importante atracții turistice ale Bulgariei și totodată una dintre cele mai mari 7 peșteri din Bulgaria, cercetate, amenajate și intrate în circuitul turistic.

Cu o lungime de numai 220 m și o suprafață de 3130 m², Peștera Snejanka este, deci, mai mică decât alte peșteri bulgărești. Se spune că în peșteră sunt nu mai puțin de 600.000 de formațiuni de cavernă, dar... cine să le mai numere? Cei care ajung la Peștera Snejanka sunt fascinați de "Palatul Subteran" cu mai multe săli care mai de care mai frumoasă: Sala Porumbeilor, Sala Lanternelor Chinezești, Sala Mare, Pădurea de Piatră. Imaginația vizitatorilor a adăugat și alte nume sălilor din Peștera Snejanka - Sala Ugerelor, Sala de Muzică, Sala Magică, cea în care se află Albă ca Zăpada, dar, până la urmă nu denumirile ne impresionează, ci forma-

țiunile pe care le vedem acolo. Minunatele formațiuni ale peșterii - stalactite, stalagmite, stalactone, draperii - într-o mare varietate de forme și dimensiuni, m-au impresionat prin lucrătura în piatră făptuită cu migală în mii și mii de ani, o delicată alcătuire cum numai natura răbdătoare poate să o facă. Am văzut stalactite uriașe, sumedenie de stalagmite singuratice sau grupate, cu forme bizare, dar și cea mai mare stalactită din peșteră - 1,27 metri.

Am fost informați că în peșteră au fost descoperite oase de animale și artefacte datând de la începutul epocii fierului și că tracii foloseau peștera și toate grotele din împrejurimi ca refugii în timpul invaziilor inamice.

Cum se ajunge la Peștera Snejanka? Din drumul care leagă orașele Peștera și Batak, te abați cam 2 km pe un drumeag asfaltat, dar îngust, problematic la întâlnirea a două mașini. Traficul nu este prea intens, așa încât se ajunge cu bine la o parcare unde se pot lăsa mașinile. Pentru că autocarul nu putea merge mai departe, noi am fost nevoiți să parcurgem pietonal o distanță de 3 km pe un drum pietruit, în pantă, până la începutul urcușului propriu-zis, cel care se face doar pietonal.

La gura Peșterii Snejanka se ajunge destul de anevoios. Am fost avertizați că traseul este dificil, dar parcurși în ritmul propriu și nu în cel impus de un ghid tânăr, obișnuit cu drumețiile montane, cei 830 m până la peșteră se străbat în mai mult de 25 minute cât s-a estimat. Norocul nostru a fost că așteptând ora intrării, pe băncuțele de lângă căbănuța cu casa de bilete, ne-am mai putut trage sufletele.

Programul de vizite (în afara zilelor libere) este: vara între orele 9.00-17.15, iar iarna între orele 10.00-16.00. Intrarea se face din oră în oră, iar taxa de vizitare este de 4 leva/persoană (dacă îmi amintesc bine). Temperatura în peșteră este de 9℃, constantă în tot timpul anului, așa încât venind aici vara, este necesară o îmbrăcăminte potrivită. Și încălțămintea este foarte importantă. Interiorul - electrificat, bine întreținut - este totuși umed, cu căile de acces cam alunecoase.

Mai trebuie adăugat că Peștera Snejanka este deschisă vizitatorilor din 1968, iar din 1979 figurează pe lista monumentelor naturale ale Bulgariei. Este vizitată anual de aprox. 10.000 de turiști.

Orașul Peștera

În sudul Bulgariei, la 36 km de Plovdiv și 123 km de Sofia, se află orașul Peștera (pe unele hărți apărând Peshtera, pe altele Пещера). Este al treilea ca mărime din district după Pazardzhik și Velingrad.

Cercetătorii au identificat urme de locuire în această zonă încă din neolitic. Sunt dovezi că Peștera Snejanka, Peștera Jubileului (Пещера Юбилейна) ca și alte grote din jur, au fost locuite cu mii de ani în urmă de triburile tracice. Materiale de construcție, arme, unelte, monede, ornamente, obiecte religioase, sarcofage, rămășițe de cetăți, poduri și drumuri pietruite sunt descoperiri care atestă viața pe aceste locuri încă din cele mai vechi timpuri, dar primul document scris care face referire la existența unei așezări cu numele "Peștera" datează din 1479, când așezarea - împreună cu alte 41 - se afla în posesia unui turc pe nume Mustafa.

Eliberat de sub stăpânirea otomană la 6 ianuarie 1878, în perioada Renașterii Naționale, orașul Peștera a cunoscut o mare dezvoltare. S-au construit biserici, poduri, fântâni, case și școli. Astăzi orașul numără peste 20.000 de locuitori, predominant bulgari, dar și turci, rromi, greci și vlahi.

Dacă ajungeți în orașul Peștera, dacă aveți timp pentru a vizita și altceva în afară de renumita Peșteră Snejanka despre care am povestit și dacă sunteți mari pasionați de peșteri, încercați să vizitați și Peștera Jubileului. Noi nu am ajuns acolo și nici nu știu dacă face parte din circuitul turistic. Am aflat că peștera situată la 600 m altitudine, cu o lungime de 1000 m, descoperită în 1974, este un obiect de studiu pentru speologi.

Cetatea antică și medievală situată la mai puțin de 1 km de oraș, cu un sanctuar tracic, cu trei rânduri de ziduri înconjurând curți construite una în interiorul celeilalte, cu turnul de sud restaurat complet și transformat în muzeu, merită atenția iubitorilor de vestigii istorice. În afară de alte descoperiri, arheologii au adus la lumină, aici, în dealul cetății, urne de lut cu rol de sarcofag, elemente rar întâlnite la înmormântările tracice.

Cetatea a fost declarată monument cultural de importanță națională în 2012 și a fost deschisă pentru vizitatori doi ani mai târziu.

Turnul cu ceas din oraș are povestea lui. Se spune că pentru evitarea concurenței neloiale între atelierele de artizanat și prăvăliile orașului, ziua de lucru presupunea ridicarea și coborârea în același timp a obloanelor tuturor atelierelor și prăvăliilor. Turnul cu ceas servea nu numai lucrătorilor din oraș, ci și musulmanilor pentru ritualurile lor zilnice. Nu se știe cu exactitate când a fost construit Turnul cu ceas. Sunt presuperi că a fost construit în 1650, odată cu moscheea din oraș, dar există și presupunerea că a fost construit mai târziu, pentru a obține îngăduința turcilor în ceea ce privește construirea unei biserici ortodoxe în apropiere.

Dacă sunteți pasionați de muzee, orașul Peștera oferă posibilitatea vizitării unui Muzeu de Istorie amenajat în clădirea unei foste mănăstiri, lângă Biserica Sfânta Petka. În cele 5 săli este expusă o bogată colecție de obiecte care reflectă viața oamenilor pe aceste locuri începând din neolitic. Galeria de artă înființată în 1996 prezintă peste 350 de tablouri și sculpturi.

Biserica Sfântului Dimitr înălțată între anii 1825-1831 de Kuzman Miciov și Peter Kazov, este cel mai reprezentativ monument datând din perioada Renașterii Naționale Bulgare. Are trei nave, un iconostas sculptat și icoane datând de la începutul sec. XIX. Pictura interioară este cea originală.

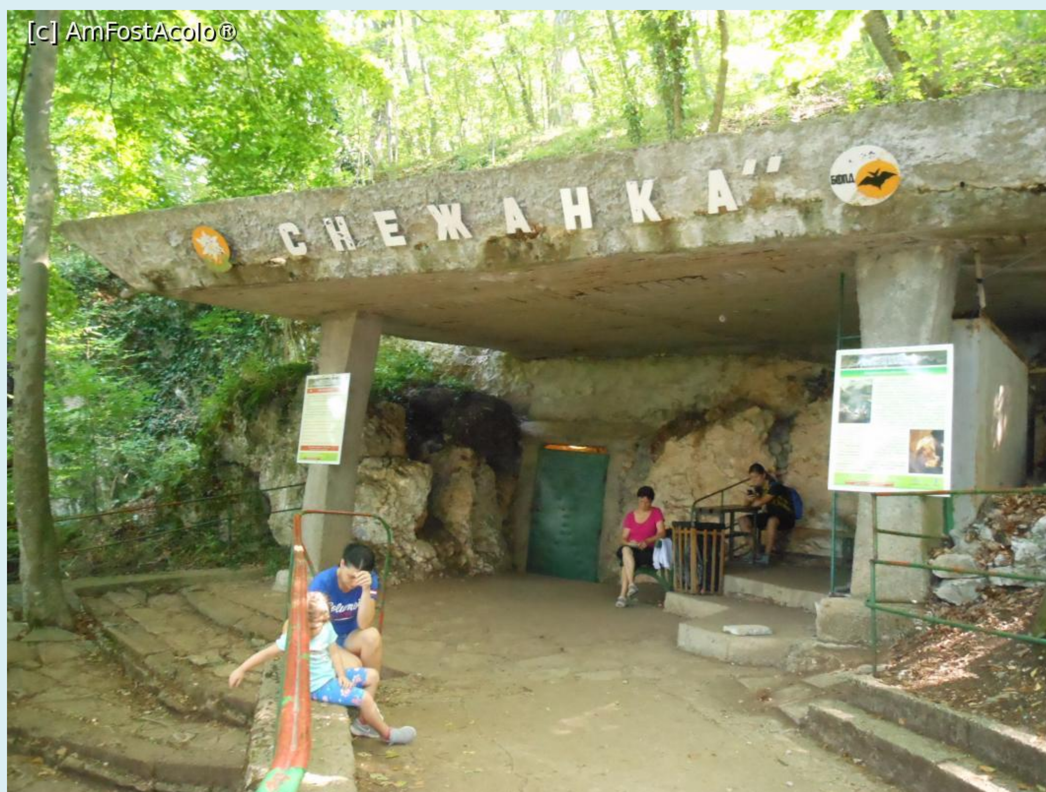
Despre orașul Peștera nu mai vreau să adaug decât faptul că ziua orașului este sărbătorită la 6 mai, atunci când ortodocșii bulgari îl prăznuiesc pe Sfântul Gheorghe (după calendarul iulian).

Încheiere

Destul de obosiți de vizitele făcute începând de dimineață și mai ales de urcușul în forță la Peștera Snejanka, ne-am îmbarcat în autocar. Ne aștepta un drum de 94 km, frumos, prin munți. Spre seară urma să ajungem la Shiroka Laka, în inima Munților Rodopi, la Shiroka Laka - Hotel & SPA un hotel frumos, de 4*.

Peștera Snejanka - În mijlocul pădurii, casa de bilete

Peștera Snejanka - La gura peșterii, așteptând momentul intrării

Peştera Snejanka - Lumea misterioasă din adâncurile pământului

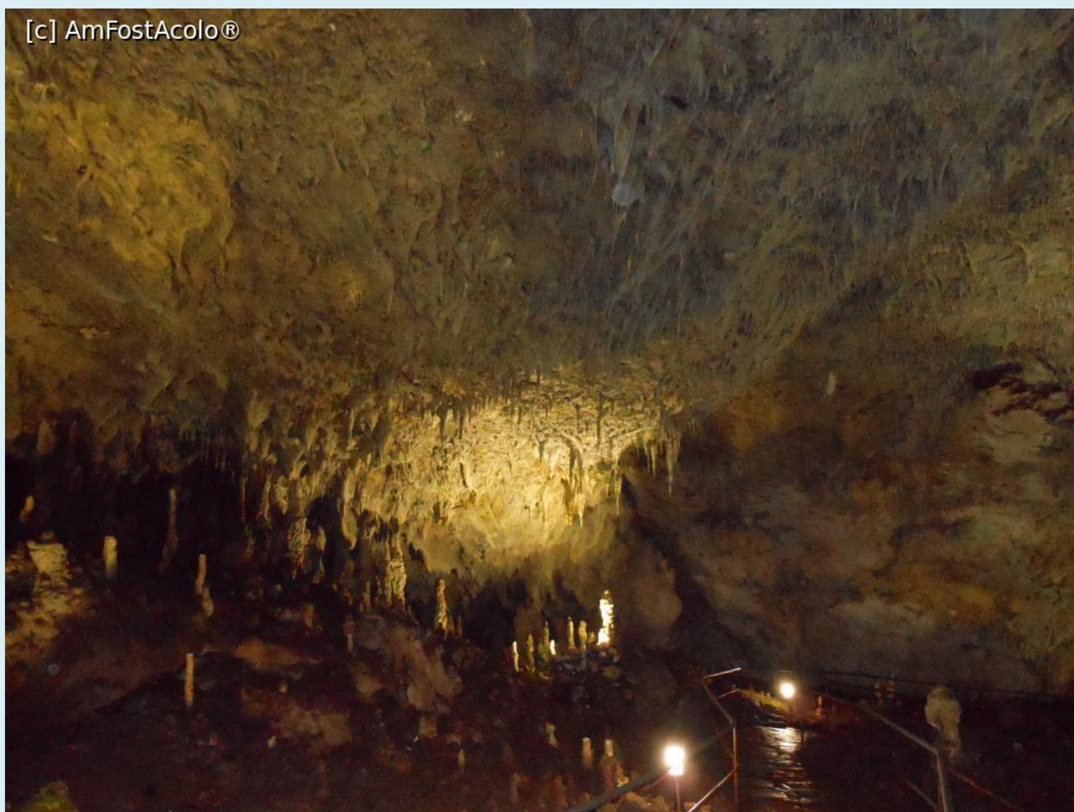
Peştera Snejanka - Lumea misterioasă din adâncurile pământului

Peştera Snejanka - Lumea misterioasă din adâncurile pământului

Peştera Snejanka - Lumea misterioasă din adâncurile pământului

Peștera Snejanka - Lumea misterioasă din adâncurile pământului

Peștera Snejanka - Lumea misterioasă din adâncurile pământului

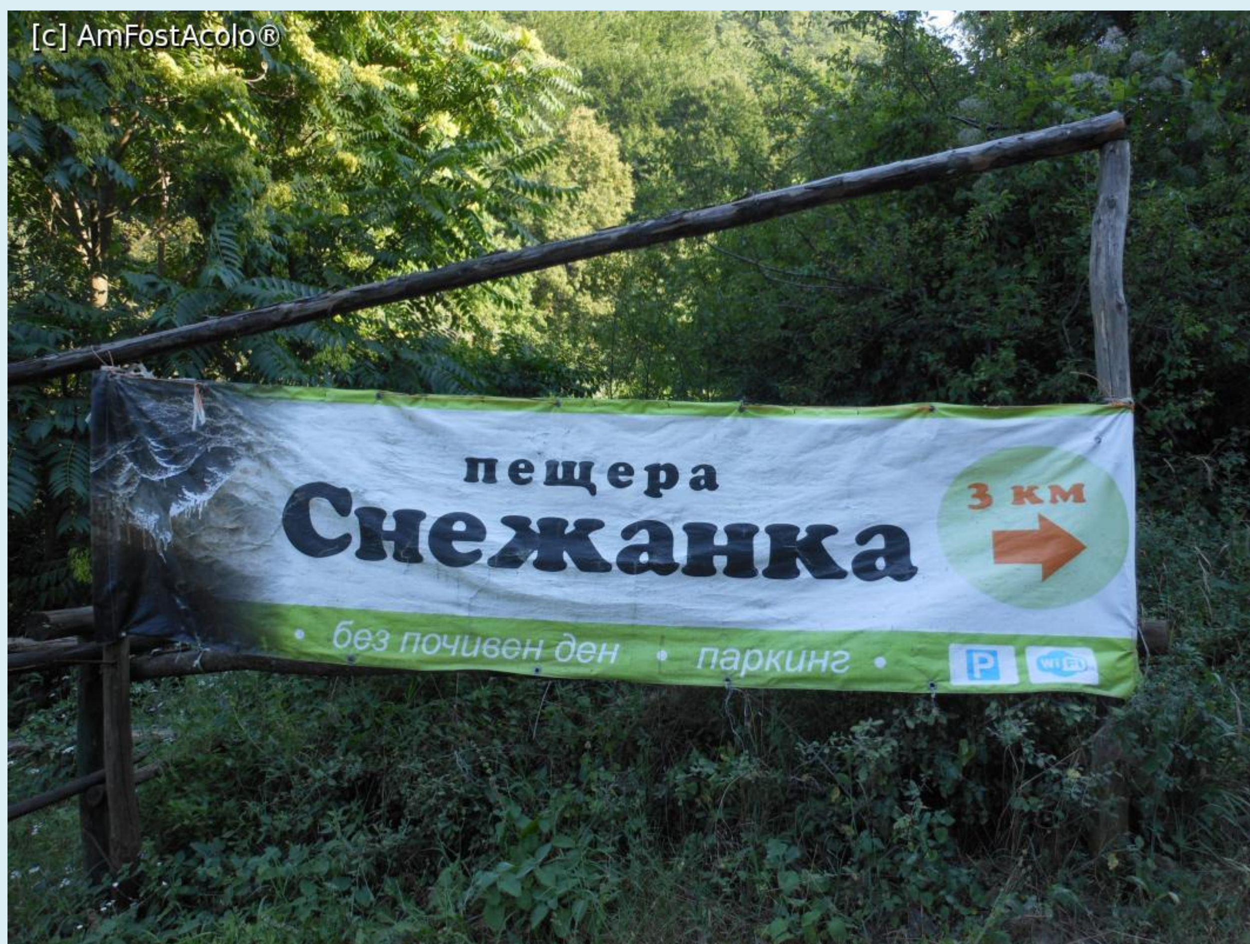
Peștera Snejanka - pe munte, spre gura peșterii

Peștera Snejanka - pe munte, spre gura peșterii

Peştera Snejanka pentru orientare

Peștera Snejanka - 3 km până la peşteră

Sursa:
https://amfostacolo.ro/impresii9.php?iid=97896&d=drumetii-in-m-tii-rodopi--pamporovo
https://amfostacolo.ro/user-foto.php?uid=16488&din=drumetii-in-m-tii-rodopi-pamporovo&hid=25928&filtruIID=97896#images-30

Bachkovo Monastery

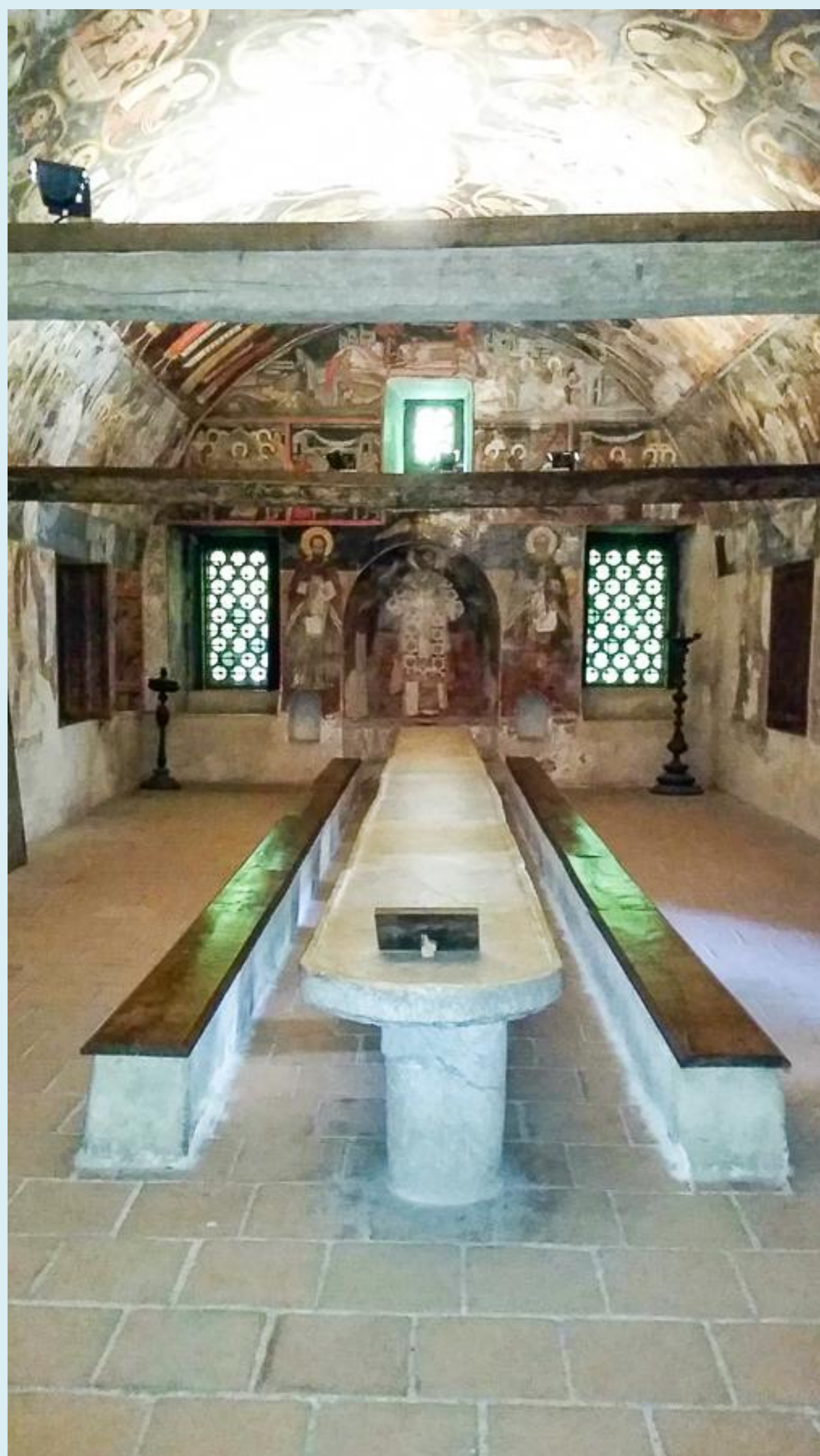

СТАВРОПИГИЯ „СВ. БОГОРОДИЦА"

МР
БЖА
ІС ХС

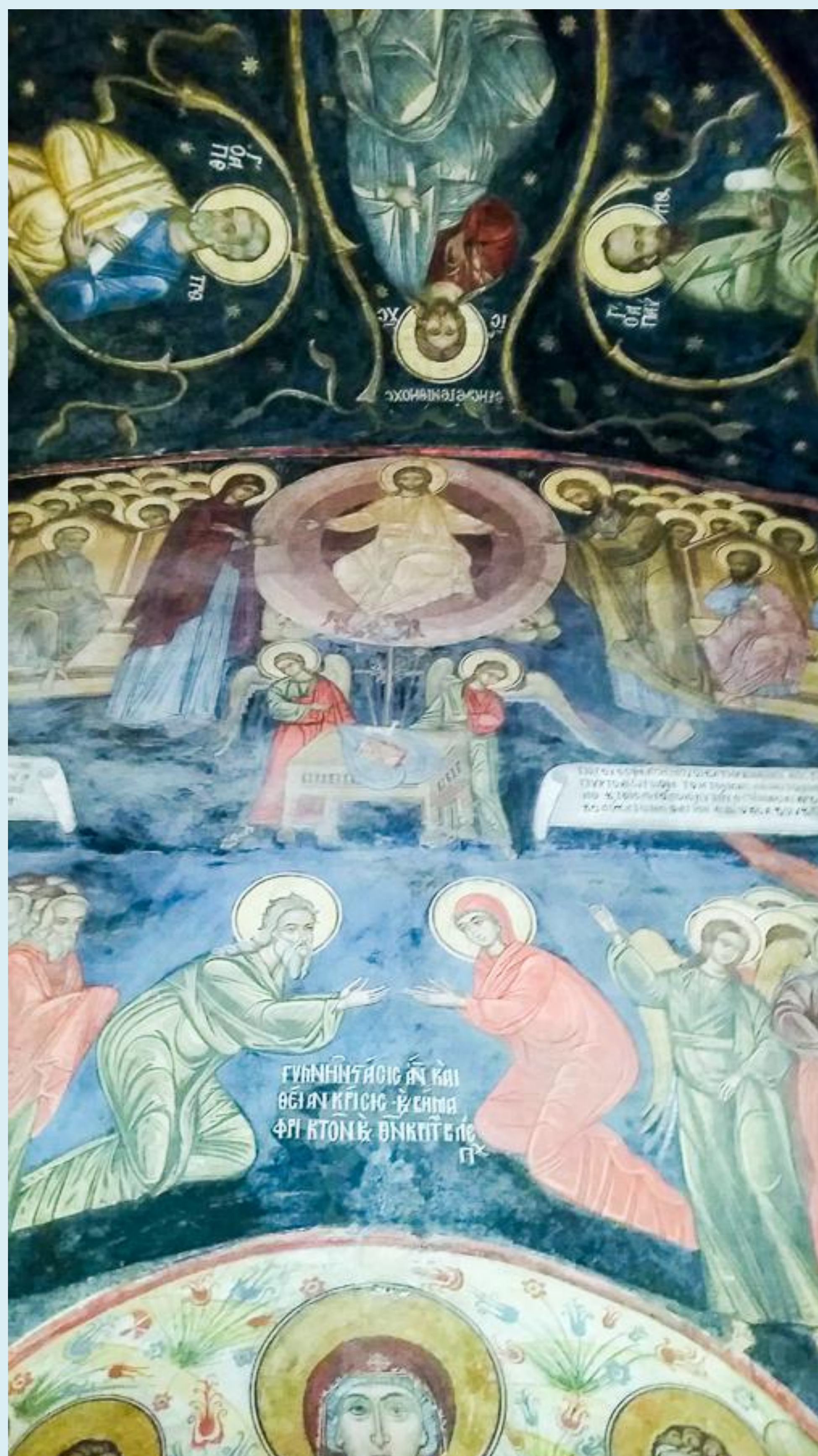

МР
БЖА
ІС ХС

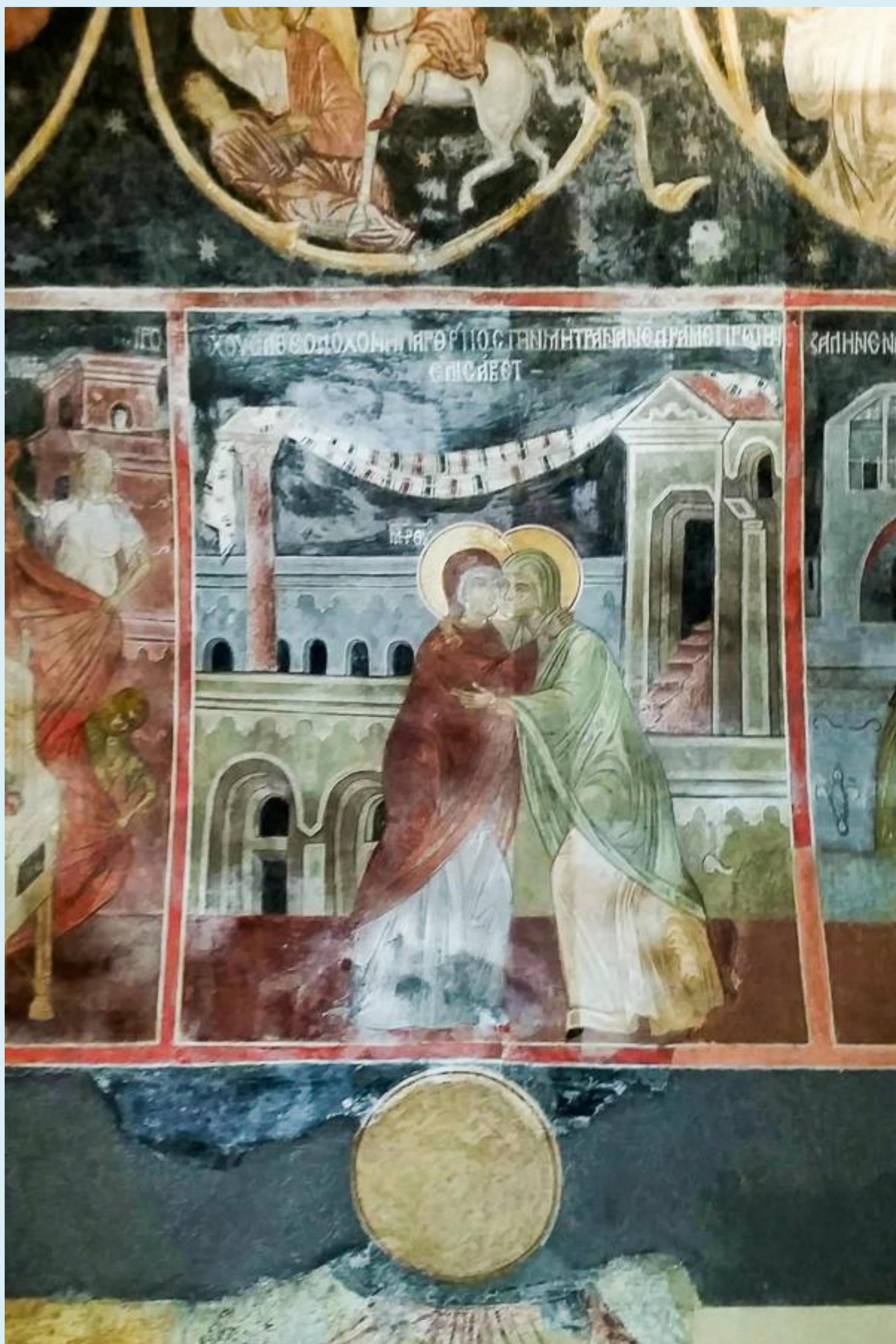

Inside the church is the wonder working icon of Virgin Mary Eleusa of 1310 brought from Georgia. This is one of the three miraculous icons in Bulgaria.

Informaţii despre Mănăstirea Bacikovo sau Bachkovo - site

Bachkovo Monastery Bulgaria

Bachkovo Monastery:
http://www.slaveevo.com/tourism/city/?re_id=Bachkovo_Monastery

The Miracles of the Holy Virgin:
http://www.bachkovskimanastir.com/en

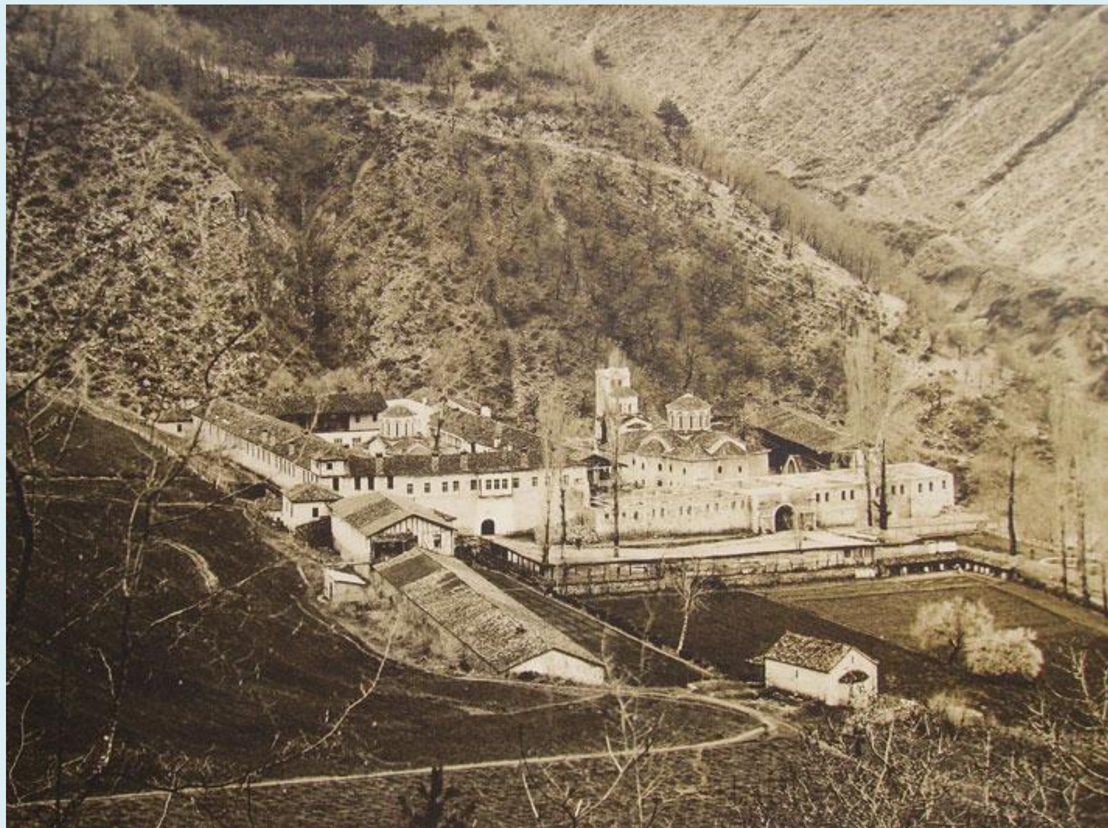

http://www.bachkovskimanastir.com/en/cms/Miracles-Holy-Virgin

Bachkovo Monastery:

https://en.wikipedia.org/wiki/Bachkovo_Monastery

The wonder-working icon of Virgin Mary in the Bachkovski Monastery, 1311:

http://www.bok.at/en/ikonographie.htm

Procesiune cu litie cu icoana miraculoasă a Maicii Domnului în Mănăstirea Bachkovo (video):
http://www.videoclip.bg/watch/576986_litiino-shestvie-s-chudotvornata-ikona-na-bogorodica-v-bachkovsk
http://www.videoclip.bg/watch/576984_vizhte-chudotvornata-ikona-na-sveta-bogorodica-ot-bachkovskiya-m

Despre restaurarea icoanei:

https://dveri.bg/component/com_content/Itemid,100723/catid,14/id,19139/view,article/

ДЕЯНА ПАВЛОВА

ЧУДОТВОРНИТЕ ИКОНИ В БЪЛГАРИЯ

minunile

icoanei

MAICA DOMNULUI DE LA BACIKOVO

Icoanele făcătoare de minuni ale Maicii Domnului

Icoana Maicii Domnului de la Mănăstirea Bacikovo și moaștele Sfântului Ioan de Rila sunt considerate cele mai de seamă odoare sfinte din Bulgaria vecină. Despre icoana Maicii Domnului de la Bacikovo – care se bucură de un grandios pelerinaj în Munții Rodopi, în cea de-a doua zi de Paști, când Maica Domnului revarsă prin icoana sa râuri îmbelșugate de har tămăduitor, aducând vindecare de felurite boli ori dând dezlegare pântecelor sterpe – nu s-a publicat până acum nimic în România. Cea mai vestită icoană făcătoare de minuni din Bulgaria își are sălașul într-o mănăstire, „perla gruzină a Munților Rodopi”, întemeiată la începutul celui de-al doilea mileniu creștin (1083) de către generalul bizantin Grigorie Bakuriani, de neam din Gruzia.

Nădăjduim ca prezenta carte, ce cuprinde, pe lângă un scurt istoric al mănăstirii și icoanei, minuni contemporane și Acatistul Maicii Domnului de la Bacikovo, să aducă bună sporire duhovnicească și har mângâietor credincioșilor de la noi.

www.sophia.ro
ISBN 978-973-136-397-4

editura Σοφία

MINUNILE ICOANEI MAICA DOMNULUI DE LA BACIKOVO

Icoane

УСПЕНИЕ БОГОРОДИЧНО

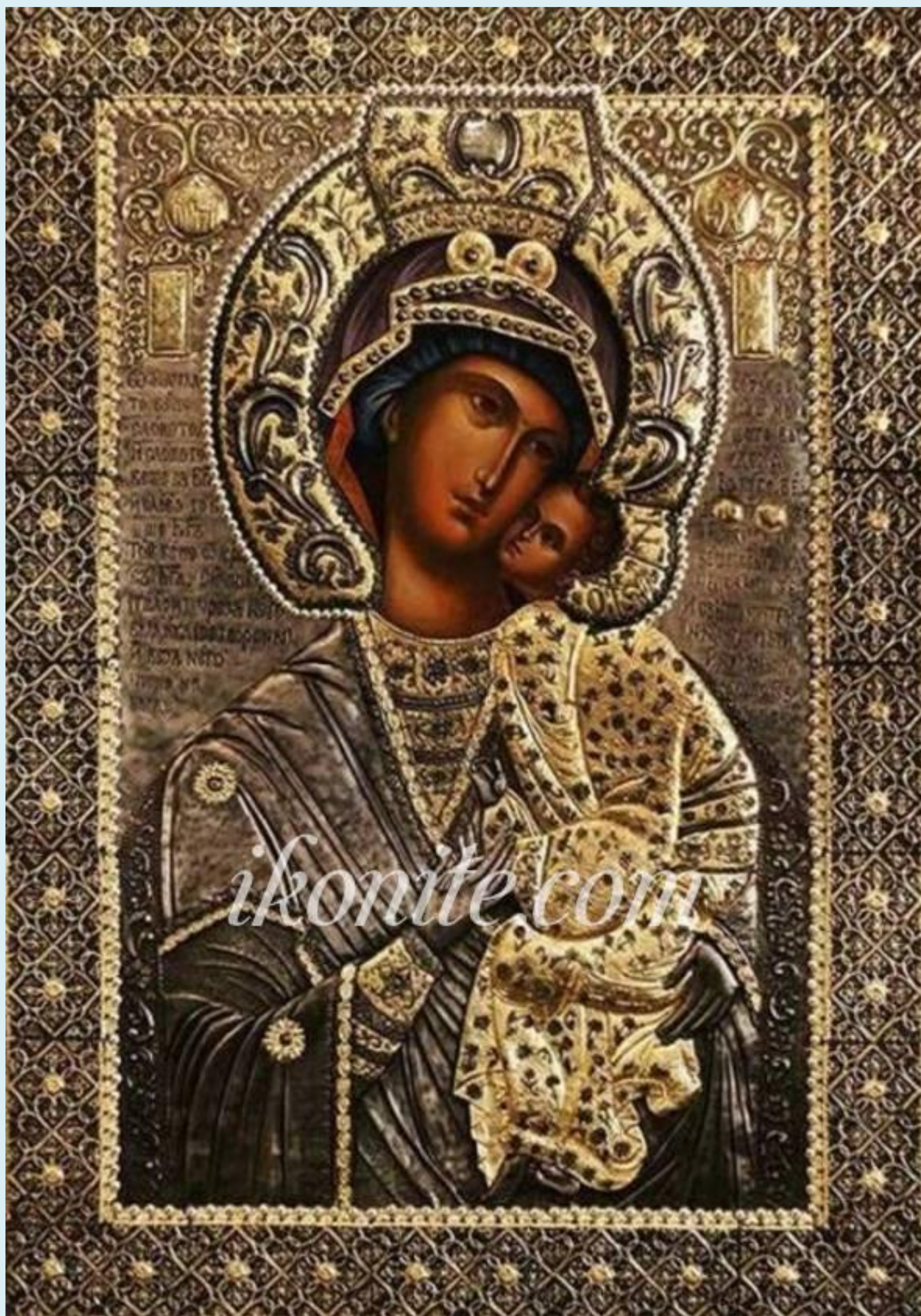

ikonite.com

Bucură-te, Stăpână, Maica lui Dumnezeu, ajută-ne pe noi în ziua Judecăţii la înfricoşătorul Prestol, iartă-ne greşalele noastre, nouă şi tuturor blagocestivilor creştini!